

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetukset (EY) N:o 1456/2001, annettu 16 päivänä heinäkuuta 2001, teknisistä lisätoimenpiteistä turskakannan elvyttämiseksi Irlanninmerellä (ICES-alue VII a) annetun asetuksen (EY) N:o 2549/2000 muuttamisesta** 1
- Komission asetukset (EY) N:o 1457/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 2
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 1458/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, poikkeuksista eräisiin asetuksen (ETY) N:o 2700/93 ja asetuksen (EY) N:o 2342/1999 säännöksiin lampaan- ja vuohenliha-alan ja naudanliha-alan palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta sekä asetuksen (EY) N:o 2342/1999 muuttamisesta** 4
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 1459/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, poikkeuksellisista markkinoiden tukitoimenpiteistä sianliha- ja vasikanliha-alalla Alan-komaissa annetun asetuksen (EY) N:o 1046/2001 kumoamisesta** 7
- Komission asetukset (EY) N:o 1460/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 8
- Komission asetukset (EY) N:o 1461/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 10
- Komission asetukset (EY) N:o 1462/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, muna-alan vientitukien vahvistamisesta 12
- Komission asetukset (EY) N:o 1463/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, Botswana, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista 14
- Komission asetukset (EY) N:o 1464/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta 16
- Komission asetukset (EY) N:o 1465/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta 18

Komission asetus (EY) N:o 1466/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, tuontitulien muuttamisesta vilja-alalla	20
Komission asetus (EY) N:o 1467/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, viljatuotteita koskevien vientitodistushakemusten hylkäämisestä	23
Komission asetus (EY) N:o 1468/2001, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta	24
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/37/EY, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2001, tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä	26
Komission lausuma	35
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/41/EY, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdennenkymmenennen ensimmäisen kerran syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavien aineiden osalta	36

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2001/539/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 5 päivänä huhtikuuta 2001, yleissopimuksen tekemisestä tiettyjen kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä (Montrealin yleissopimus) Euroopan yhteisön puolesta

Yleissopimus eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä

Komissio

2001/540/EY:

★ Komission päätös, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2001, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ekotuotemerkin myöntämiseksi vuodepatjoille tehdyn komission päätöksen 98/634/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1610)

2001/541/EY:

★ Komission päätös, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2001, Saksassa hyväksyttyjä kalanjelitytiloja koskevan luettelon vahvistamisesta tehdyn päätöksen 95/124/EY muuttamisesta yhdeksännen kerran ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1770)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

2001/542/YUTP:

★ Neuvoston yhteinen kanta 16 päivältä heinäkuuta 2001, entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa toimiviin ääriaineisiin kuuluviin kohdistuvasta viisumikiellosta

2001/543/YUTP:

★ Neuvoston päätös, tehty 16 päivänä heinäkuuta 2001, kaikille niille ydinalan viejämaitten ryhmän jäsenille, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita, tarkoitetun viestintäjärjestelmän rahoittamista koskevan yhteisen toiminnan 97/288/YUTP täytäntöönpanosta tehdyn neuvoston päätöksen 1999/74/YUTP kumoamisesta

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1456/2001,
annettu 16 päivänä heinäkuuta 2001,
teknisistä lisätoimenpiteistä turskakannan elvyttämiseksi Irlanninmerellä (ICES-alue VII a) annetun
asetuksen (EY) N:o 2549/2000 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 2549/2000 ⁽⁴⁾ vahvistetuilla edellytyksillä pyritään varmistamaan Irlanninmerellä käytettävien pyydysten valikoima sellaiseksi, että keskenkasvuisten turskien saaliit jäävät mahdollisimman pieniksi.
- (2) Mainitun asetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, että on kiellettyä käyttää muunlaisia hinattavia pohjaverkkoja kuin puomitrooleja, joissa verkon perässä ja/tai troolin perän jatko-osa on tehty kokonaisuudessaan tai osittain moninkertaisesta langasta koostuvasta verkkomateriaalista, ja puomitrooleja, joissa verkon perä ja/tai troolin perän jatko-osassa käytetyn langan paksuus on suurempi kuin 6 millimetriä.
- (3) Verkon perät ja/tai troolin perän jatko-osat, jotka on tehty kaksinkertaisesta, enintään 4 millimetrin paksuisesta langasta, ovat kuitenkin viimeisimpien tieteellisten lausuntojen samoin kuin kalastajien näkemysten mukaan teknisesti samankaltaisia kuin voimassa olevien säännösten mukaiset verkon perät ja/tai troolin perän jatko-osat.

nösten mukaiset verkon perät ja/tai troolin perän jatko-osat.

- (4) Siksi on tärkeää, että eräät kalastajat voivat käyttää kaksinkertaisesta langasta tehtyä verkon perää.
- (5) Kyseisen asetuksen 3 artiklassa viitataan yksinomaan vuonna 2000 voimassa olleisiin edellytyksiin, ja tämä artikla olisi siksi korvattava siten, että siinä säädetään tarvittavasta muutoksesta.
- (6) Asetus (EY) N:o 2549/2000 olisi siten tämän johdosta muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2549/2000 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Sen estämättä, mitä 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, Irlanninmerellä saa käyttää hinattavia pyydyksiä, joiden verkon perä ja/tai troolin perän jatko-osa on tehty kaksinkertaisesta langasta koostuvasta verkkomateriaalista, jossa käytetyn langan paksuus on enintään 4 millimetriä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. MICHEL

⁽¹⁾ EYVL C 180 E, 26.6.2001, s. 311.

⁽²⁾ Lausunto annettu 5. heinäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 30. heinäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 292, 21.11.2000, s. 5.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1457/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 17 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	064	60,0
	091	53,1
	092	53,1
	999	55,4
0707 00 05	052	65,3
	628	126,4
	999	95,8
0709 90 70	052	69,1
	999	69,1
0805 30 10	388	73,4
	524	76,6
	528	67,0
	999	72,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,6
	400	86,3
	508	98,9
	512	83,9
	524	100,8
	528	72,1
	720	143,5
	804	105,7
	999	97,5
	388	84,3
	512	69,1
0808 20 50	528	68,6
	800	67,4
	804	118,3
	999	81,5
0809 10 00	052	172,1
	064	133,4
	999	152,8
0809 20 95	052	324,6
	400	241,9
	999	283,3
0809 30 10, 0809 30 90	052	186,2
	999	186,2
0809 40 05	064	122,1
	624	284,4
	999	203,3

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1458/2001,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,****poikkeuksista eräisiin asetuksen (ETY) N:o 2700/93 ja asetuksen (EY) N:o 2342/1999 säännöksiin lampaan- ja vuohenliha-alan ja naudanliha-alan palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta sekä asetuksen (EY) N:o 2342/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1669/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 8 kohdan, 6 artiklan 7 kohdan, 11 artiklan 5 kohdan, 13 artiklan 5 kohdan ja 50 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Useissa jäsenvaltioissa ilmaantuneet suu- ja sorkkatauti tapaukset ovat käynnistäneet eräitä eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY ⁽⁵⁾, ja yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/511/ETY ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, perusteella säädettyjen toimenpiteiden soveltamisen.
- (2) Nämä toimenpiteet aiheuttavat eläinten siirtoihin sovellettavia rajoituksia erällä alueilla. Tämä voi johtaa tilanteeseen, jossa tuottajat eivät enää kykene hoitamaan joitakin velvoitteitaan, joista säädetään lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkiota koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 30 päivänä syyskuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2700/93 ⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 394/2001 ⁽⁸⁾, ja naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28 päivänä lokakuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2342/1999 ⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 192/2001 ⁽¹⁰⁾. Tästä syystä jäsenvaltioiden on sallittava väliaikaisesti poiketa eräistä tavanomaisissa

olosuhteissa sovellettavista säännöistä siinä määrin, kuin on tarpeen asianomaisten eläinlääkintätoimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi. Näitä poikkeuksia sovelletaan myös edellä tarkoitetuista tilanteista johtuviin tilanteisiin, joissa eläimet teurastetaan eläinten hyvinvointiin perustuvien päätösten vuoksi.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklassa vahvistettujen uuhi- ja vuohipalkkioiden osalta jäsenvaltioille olisi sellaisten tuottajien erityistilanteen huomioon ottamiseksi, joiden eläin tai eläimiä on teurastettu mainittujen eläinlääkinnällisten toimien vuoksi ennen pitoajan viimeistä päivää, sallittava kyseisten eläinten palkkioiden maksaminen, kunhan tarkistetaan, että eläimet olisivat täyttäneet lampaan- ja vuohenliha-alan tuottajapalkkion myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3493/90 ⁽¹¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2825/2000 ⁽¹²⁾, 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa määritelmissä säädetty edellytykset, jos niitä ei olisi teurastettu.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa vahvistetun urospuolisista nautaeläimistä maksettavan erityispalkkion ja saman asetuksen 6 artiklassa vahvistetun emolehmäpalkkion osalta jäsenvaltioille olisi sellaisten tuottajien erityistilanteen huomioon ottamiseksi, joiden eläin tai eläimiä on mainittujen eläinlääkinnällisten toimenpiteiden soveltamisen vuoksi teurastettu pitoajan kuluessa, sallittava erityispalkkion tai emolehmäpalkkion maksaminen niiden eläinten osalta, joihin nämä toimenpiteet kohdistuvat.
- (5) Silloin kun eläimiä pidetään tilalla eläinlääkintäviranomaisen jonkin epidemian perusteella määräämän siirto-kiellon vuoksi, asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklassa säädetyn laajaperäistämispalkkion yhteydessä tilalla kyseisenä aikana todettujen nautayksiköiden määrään sovelletaan eläintiheyden määrittelyä kyseisen päätöksen soveltamisen ajan kiinteää korjauskerrointa asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Jotta voitaisiin ottaa huomioon pitkään sovellettujen eläinlääkintätoimenpiteiden vaikutukset nautayksiköiden määrään, olisi säädettävä, että edellä mainittua kiinteää korjauskerrointa voidaan alentaa sen jälkeen, kun nämä toimenpiteet ovat olleet voimassa tietyn ajan.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽⁵⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽⁶⁾ EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11.

⁽⁷⁾ EYVL L 245, 1.10.1993, s. 99.

⁽⁸⁾ EYVL L 58, 28.2.2001, s. 9.

⁽⁹⁾ EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 29, 31.1.2001, s. 27.

⁽¹¹⁾ EYVL L 337, 4.12.1990, s. 7.

⁽¹²⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 1.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa tarkoitettun teurastuspalkkion yhteydessä tuottajat eivät voi eläinten siirtorajoitusten vuoksi noudattaa asetuksen (EY) N:o 2342/1999 37 artiklan 1 kohdassa säädettyä määräaika kahden kuukauden pituisen vähimmäispitoajan päättymisen ja teurastuspäivän välillä. Jäsenvaltioiden olisi sallittava pidentää tätä määräaika ottaen huomioon mahdollisuus lähettää eläimiä muihin jäsenvaltioihin.

(7) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa tarkoitettun teurastuspalkkion osalta voidaan todeta eläinten siirtorajoitusten vaikuttavan eräissä tapauksissa siten, että vasikat pysyvät pidemmän aikaa tiloilla eivätkä täytä enää mainittujen rajoitusten poistamisen jälkeen teurastuksen aikana mainitun artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja ikä- ja painovaatimuksia. Jottei tuottajia rangaistaisi kyseisistä eläimistä, joista on tullut liian painavia tuottajista riippumattomista syistä, olisi sallittava rajoitetuksi ajaksi teurastuspalkkion myöntäminen vasikoista, jotka eivät enää täytä edellä mainittuja ikä- ja painovaatimuksia.

(8) Silloin, kun eläimiä pidetään tilalla poikkeuksellisen markkinatilanteen vuoksi tavanomaista pitempään, asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklassa säädetyn laajaperäistämispalkkion yhteydessä tilalla kyseisenä aikana todettujen nautayksiköiden määrään sovelletaan eläintiheyden määrittelemiseksi rajoitetun ajan kiinteää korjauskerrointa asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan 12 kohdan mukaisesti. Jotta voitaisiin ottaa huomioon eläinten siirtorajoitusten vaikutus tuottajien tilanteeseen kiinteän korjauskertoimen soveltamisajan suhteen, tätä soveltamisaikaa olisi jatkettava kahdella kuukaudella.

(9) Tilanteen kehityksen vuoksi tämä asetus on saatettava voimaan viipymättä.

(10) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean ja lampaiden ja vuohien hallintokomitean yhteisen kokouksen lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poiketaan asetuksessa (ETY) N:o 2700/93 ja (EY) N:o 2342/1999 vahvistetuista säännöksistä tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin, sikäli kuin tämä on tarpeen direktiivin 90/425/ETY ja direktiivin 85/511/ETY säännösten mukaisesti toteutettujen suu- ja sorkkataudin torjumista ja sen leviämisen estämistä koskevien eläinlääkintätoimenpiteiden tehokkuuden

varmistamiseksi sekä näistä toimenpiteistä johtuvan poikkeuksellisen markkinatilanteen jatkumiseen vastaamiseksi.

Tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan myös ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitetuista tilanteista johtuviin tilanteisiin, joissa eläimet teurastetaan eläinten hyvinvointiin perustuvien päätösten vuoksi.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2700/93 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, ennen pitokauden viimeistä päivää 1 artiklassa tarkoitettun toimenpiteen soveltamisen vuoksi teurastetut eläimet ovat oikeutettuja uuhi- ja vuohipalkkioihin. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen varmistaa teurastuksen yhteydessä olevien tekijöiden perusteella, että eläin olisi täyttänyt asetuksen (ETY) N:o 3493/90 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen määritelmien mukaiset edellytykset, jos sitä ei olisi teurastettu.

3 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2342/1999 5 artiklassa tarkoitettuna pitoaikana 1 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden vuoksi teurastettu eläin ei muodosta erityispalkkion osalta estettä palkkion myöntämiseen tuottajalle.

2. Asetuksen (EY) N:o 2342/1999 16 artiklassa tarkoitettuna pitoaikana 1 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden vuoksi teurastettu eläin ei muodosta emolehmäpalkkion osalta estettä palkkion myöntämiseen tuottajalle.

4 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan 11 kohdassa säädetään, silloin kun 1 artiklassa tarkoitettua toimenpidettä, jossa eläinten siirtäminen pois tuotantoyksiköstä on kiellettyä, teurastusta lukuun ottamatta, sovelletaan yli kolmen perättäisen kuukauden ajan:

— kyseisessä artiklassa säädetty kerroin vahvistetaan 0,5:een silloin kun eläinlääkärin päätöstä sovelletaan kauemmin kuin edellä tarkoitettun kolmen kuukauden ajan,

— jäsenvaltio voi pidentää 20 päivän määräajan 30 päivään.

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, siinä tapauksessa, että 1 artiklassa tarkoitettun toimenpiteen soveltamisen vuoksi vasikoita ei ole voitu siirtää pois tuotantoyksiköstä teurastettaviksi, teurastuspalkkio myönnetään yli kuukauden ja alle kahdeksan kuukauden ikäisille ruhopainoltaan alle 175-kiloisille vasikoille toimenpiteen poistamispäivästä 30 päivään kesäkuuta 2001 asti.

Tässä tarkoituksessa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa teurastuksen yhteydessä olevien tekijöiden perusteella, että eläin täyttää palkkion myöntämisen muut tukikelpoisuusedellytykset.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 2342/1999 37 artiklan 1 kohdassa säädetään, sovellettaessa jotakin 1 artiklassa tarkoitettua toimenpidettä, jäsenvaltiot voivat pidentää kyseisessä artiklassa säädettyä kahden kuukauden vähimmäispi-toajan päättymispäivän ja teurastuspäivän välistä määräaika-
- enintään yhtä päivää vaille kaksi kuukautta,
 - enintään kolme kuukautta, jos lähetyksielto muihin jäsen-valtioihin on voimassa, mikäli jäsenvaltio varmistaa, että eläintä kohden myönnetään vain yksi teurastuspalkkio.

6 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan 12 kohdassa päivämäärä "15 päivän maaliskuuta 2001" päivämäärällä "15 päivän toukokuuta 2001".

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sen 1, 2, 3, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2001 asti jätettyihin tukihakemuksiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1459/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
poikkeuksellisista markkinoiden tukitoimenpiteistä sianliha- ja vasikanliha-alalla Alankomaissa
annetun asetuksen (EY) N:o 1046/2001 kumoamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen
(ETY) N:o 2759/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna asetuksella (EY) N:o 1365/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 20
artiklan,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjeste-
lystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 39 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suu- ja sorkkataudin puhjettua eräillä Alankomaiden
tuotantoalueilla maan viranomaiset toteuttivat terveyttä
koskevia toimenpiteitä yhteisön toimenpiteistä suu- ja
sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985
annetun neuvoston direktiivin 85/511/ETY ⁽⁴⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja
Ruotsin liittymisasiakirjalla, 9 artiklan nojalla. Komission
asetuksessa (EY) N:o 1046/2001 ⁽⁵⁾ vahvistetaan kysei-

seen jäsenvaltioon sovellettavia poikkeuksellisia markki-
noiden tukitoimenpiteitä sianliha- ja vasikanliha-alalla.

- (2) Terveysten alalla saavutetun edistyksen vuoksi poikkeuk-
sellisten markkinoiden tukitoimenpiteiden soveltaminen
olisi päätettävä. Tämän vuoksi on syytä kumota asetus
(EY) N:o 1046/2001.
- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sian- ja
naudanlihan hallintokomiteoiden yhteisen kokouksen
lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1046/2001.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen,
kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 156, 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11.

⁽⁵⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 31.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1460/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin
sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja yhteisön hintojen erotus voidaan kattaa vientituella, kun kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämijärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohdaisista säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2000 annettussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2390/2000 ⁽⁴⁾, määritellään tuotteet, joille on aiheellista vahvistaa tuen määrä, jota sovelletaan niiden vientiin asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä lueteltuina tavaroina.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava samaksi ajanjaksoksi, joka

otetaan huomioon vahvistettaessa näihin samoihin sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavat tuet.

- (3) Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen yhteydessä tehdyn maataloutta koskevan sopi-
muksen 11 artiklan mukaan jonakin tavarana vietävälle
tuotteelle myönnettävä tuki ei saa olla suurempi kuin
tälle tuotteelle sellaisenaan vietäessä myönnettävä tuki.
- (4) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi
ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjan-
lihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (ETY) N:o 2771/75 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä I lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukien määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 276, 28.10.2000, s. 3.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä
0407 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:		
	– siipikarjan munat:		
0407 00 30	– – muut:		
	a) vietäessä CN-koodeihin 3502 11 90 ja 3502 19 90 kuuluvaa ovalbumiinia	02	8,00
		03	8,00
		04	4,00
	b) vietäessä muita tavaroita	01	4,00
0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:		
	– munankeltuainen:		
0408 11	– – kuivattu:		
ex 0408 11 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	30,00
0408 19	– – muut:		
	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
ex 0408 19 81	– – – – nestemäinen:		
	makeuttamaton	01	13,00
ex 0408 19 89	– – – – jäädytetty:		
	makeuttamaton	01	13,00
	– muut:		
0408 91	– – kuivatut:		
ex 0408 91 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	33,00
0408 99	– – muut:		
ex 0408 99 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	8,00

(¹) Määräpaikat ovat:

01 kolmannet maat

02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA ja Venäjä

03 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan, Filippiinit ja Egypti

04 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi ja 02 ja 03 kohdassa ilmoitetut.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1461/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2916/95, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1150/2001 ⁽⁷⁾, vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä

siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sovellettavat edustavat hinnat.

- (2) Siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat.
- (3) Markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EYVL L 156, 13.6.2001, s. 25.

LIITE

komission asetukseen, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (EUR/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (EUR/100 kg)	Alkuperä (¹)
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	289,5	3	01
		285,4	4	02
		250,0	15	03
0207 14 70	Muut kanan osat, jäädytetyt	270,0	4	01

(¹) Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia.
- 02 Thaimaa.
- 03 Kiina."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1462/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
muna-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29
päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY)
N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8
artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan mukaan
mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen
tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön hintojen
välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Tiettyjen kolmansien maiden nykyinen markkinatilanne
ja kilpailu tietyistä määräpaikoista merkitsee, että tietyille
muna-alan tuotteille olisi vahvistettava eriytetty tuki.
- (3) Näiden sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta muna-
alan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen seuraa, että
tueksi olisi vahvistettava määrä, joka mahdollistaa

yhteisön osallistumisen kansainväliseen kauppaan ja
jonka osalta on otettu huomioon näiden tuotteiden
viennin luonne sekä tämänhetkinen merkitys.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjan-
lihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Niiden tuotteiden koodiluettelo, joiden ventiin myönnetään
asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklassa tarkoitettu tuki, sekä
kyseisen tuen määrät vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

LIITE

muna-alan vientitukien vahvistamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 kpl	2,15
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 kpl	1,00
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	8,00
	E03	EUR/100 kg	8,00
	E05	EUR/100 kg	4,00
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	30,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

E01 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA ja Venäjä

E03 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan, Filippiinit ja Egypti

E04 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi eikä Viro

E05 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi, Liettua eikä E01 ja E03 kohdassa tarkoitettut

E06 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi, Viro ja Liettua.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1463/2001,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,****Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä ja asetuksen (ETY) N:o 715/90 kumoamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 30 artiklan,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista tai merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja tiettyihin maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavista järjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta naudanliha-alalla ja asetuksen (EY) N:o 589/96 kumoamisesta 9 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1918/98 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1918/98 1 artiklassa säädetään mahdollisuudesta antaa tuontitodistuksia naudanliha-alan tuotteille. Tuonti on kuitenkin toteutettava kullekin kolmannelle viejämaalle säädettyjen määrien rajoissa.

(2) Määrät, joista lupahakemuksia on jätetty 1 ja 10 päivän heinäkuuta 2001 välisenä aikana, eivät ole asetuksen (EY) N:o 1918/98 mukaisesti luuttomaksi leikattuna lihana ilmaistuina suuremmat kuin Botswanan, Kenian, Madagaskarin, Swazimaan, Zimbabwe ja Namibian alkuperätuotteiden osalta käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi tuontitodistuksia on mahdollista antaa haetuille määrille.

(3) Olisi vahvistettava määrät, joille tuontitodistuksia voidaan hakea 1 päivästä elokuuta 2001 alkaen 52 100 tonnin kokonaismäärän rajoissa.

(4) On aiheellista mainita, että tämä asetus ei rajoita terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä

tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY ⁽⁴⁾, soveltamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Seuraavat jäsenvaltiot antavat 21 päivänä heinäkuuta 2001 luuttomana lihana ilmaistuja, tietyistä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita koskevat tuontitodistukset jäljempänä esitettyjen määrien ja alkuperämaiden mukaisesti:

Yhdistynyt kuningaskunta:

- 850 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita,
- 1 000 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita,
- 920 tonnia Zimbabwesta peräisin olevia tuotteita;

Saksa:

- 350 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1918/98 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti todistushakemuksia voidaan jättää elokuun 2001 kymmenen ensimmäisen päivän aikana seuraavista luuttoman naudanlihan määristä:

Botswana:	8 426 tonnia,
Kenia:	142 tonnia,
Madagaskar:	7 579 tonnia,
Swazimaa:	3 363 tonnia,
Zimbabwe:	3 280,05 tonnia,
Namibia:	7 464 tonnia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä heinäkuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 1.8.1998, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 250, 10.9.1998, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽⁴⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1464/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1365/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

(2) Kyseisten sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta sianliha-alan nykyiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuki olisi vahvistettava seuraavasti.

(3) CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tuotteiden tuki olisi vahvistettava sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon toisaalta kyseisiin koodeihin kuuluvien tuotteiden laadulliset ominaispiirteet ja toisaalta tuotantokustannusten ennakoitavissa oleva kehitys maailmanmarkkinoilla; olisi kuitenkin varmistettava, että yhteisö säilyttää osuutensa tiettyjen CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tyyppillisten italialaisten tuotteiden kansainvälisestä kaupasta.

(4) Tietyissä kolmansissa maissa, jotka ovat perinteisesti CN-koodiin 1601 00 ja CN-koodiin 1602 kuuluvien tuotteiden tärkeimpiä tuojia, vallitsevien kilpailuedellytysten vuoksi olisi kyseisten tuotteiden tuki säädettävä sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon tämä tilanne. Olisi kuitenkin varmistettava, että tukea myön-

netään ainoastaan syötäväksi kelpaavien osien nettopainon mukaan jättäen huomioon ottamatta kyseisiin valmistuksiin mahdollisesti sisältyvien luiden paino.

(5) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti voi maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi olla tarpeen eriyttää asetuksen (ETY) N:o 2759/75 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräraikan mukaan.

(6) Tuet olisi vahvistettava ottaen huomioon komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1384/2001 ⁽⁴⁾, vahvistettuun tukinimikkeistöön tehdyt muutokset.

(7) On syytä rajoittaa vientituen myöntäminen tuotteisiin, jotka voivat liikkua yhteisössä vapaasti. Näin ollen on syytä säätää, että vientitukea saadakse tuotteiden on oltava varustettuja terveysmerkinnällä, josta säädetään neuvoston direktiivissä 64/433/ETY ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY ⁽⁶⁾, neuvoston direktiivissä 94/65/EY ⁽⁷⁾ ja neuvoston direktiivissä 77/99/ETY ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/76/EY ⁽⁹⁾.

(8) Sianlihan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Luettelo tuotteista, joiden vientiin myönnetään asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklassa tarkoitettua tukea, vahvistetaan liitteessä.

Tuotteiden on täytettävä terveysmerkintää koskevat edellytykset, joista säädetään

- direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa,
- direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa,
- direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevassa VI luvussa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 156, 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 186, 7.7.2001, s. 28.

⁽⁵⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁶⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7.

⁽⁷⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁸⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽⁹⁾ EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0210 11 31 9110	P05	EUR/100 kg	65,00
0210 11 31 9910	P05	EUR/100 kg	65,00
0210 12 19 9100	P05	EUR/100 kg	0,00
0210 19 81 9100	P05	EUR/100 kg	68,00
0210 19 81 9300	P05	EUR/100 kg	55,00
1601 00 91 9120	P05	EUR/100 kg	20,00
1601 00 99 9110	P05	EUR/100 kg	15,00
1602 41 10 9210	P05	EUR/100 kg	45,00
1602 42 10 9210	P05	EUR/100 kg	24,00
1602 49 19 9120	P05	EUR/100 kg	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

P05 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Tsëkin tasavalta, Slovakian tasavalta, Unkari, Puola, Bulgaria, Latvia, Viro, Liettua.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1465/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30
päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY)
N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1666/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan
2 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavat tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1296/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1425/2001 ⁽⁴⁾.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1296/2001 tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraava, että tällä hetkellä voimassa

olevat vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden asetuksen (EY) N:o 1296/2001, liitteessä vahvistetut vientituet muutetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti siinä esiintyvien tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 176, 29.6.2001, s. 52.

⁽⁴⁾ EYVL L 191, 13.7.2001, s. 34.

LIITE

**viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien
muuttamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen**

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	C01	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C01	EUR/t	42,50
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C01	EUR/t	33,50
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määriteltä komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Muut määräpaikat:

C01 Kaikki määräpaikat, Puola pois lukien.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1466/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1438/2001 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1445/2001 ⁽⁶⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamiskauden aikana poikkeaa 5 EUR/t vahvistetusta tullin määrästä, tullessa tarkistetaan vastaavasti. Mainittu poikkeaminen on tapahtunut. Tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 1438/2001 vahvistettuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1438/2001 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EYVL L 192, 14.7.2001, s. 17.

⁽⁶⁾ EYVL L 193, 17.7.2001, s. 11.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli tuotaessa maa-, joki- tai merikuljetuksena Välimeren, Mustanmeren tai Itämeren satamista (EUR/t)	Tuontitulli tuotaessa lentoteitse tai muista satamista ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00	0,00
	keskilaatuinen ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00	0,00
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	0,00	0,00
	keskilaatuinen	0,00	0,00
	heikkolaatuinen	15,22	5,22
1002 00 00	Ruis	26,86	16,86
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	26,86	16,86
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	26,86	16,86
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	64,03	54,03
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	64,03	54,03
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	51,57	41,57

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 tai 8 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(13.7.2001 ja 16.7.2001 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	137,48	131,99	123,28	96,96	208,03 (**)	198,03 (**)	109,51 (**)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	16,32	7,74	9,18	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	24,07	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t ("discount") (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Fob Duluth.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 20,79 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 31,78 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1467/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
viljatuotteita koskevien vientitodistushakemusten hylkäämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1162/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 409/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Tavallisen vehnän ennakkovahvistusta koskevat todistushakemukset ovat luonteeltaan spekulatiivisia. Siksi on päätetty

hylätä kaikki tätä tuotetta koskevat 13, 16 ja 17 päivänä heinäkuuta 2001 jätetyt vientitodistushakemukset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 3 kohdan mukaan CN-koodiin 1001 90 99 kuuluvat, 13, 16 ja 17 päivänä heinäkuuta 2001 jätetyt tuen ennakkovahvistuksen sisältävät vientitodistushakemukset on hylätty.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 60, 1.3.2001, s. 27.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1468/2001,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2001,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljojen tukeen sovellettava korjauskerroin vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1297/2001 ⁽³⁾.
- (2) Tällä hetkellä voimassa oleva viljojen tukeen sovellettava korjauskerroin olisi muutettava tämän päivän cif-hintojen ja cif-termiiniostohintojen perusteella ja ottaen huomioon markkinoiden odotettavissa oleva kehitys.

- (3) Korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen. Kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92, 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin muutetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 176, 29.6.2001, s. 54.

LIITE

viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka	Kuluva 7	1. jakso 8	2. jakso 9	3. jakso 10	4. jakso 11	5. jakso 12	6. jakso 1
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	—	—	—	—	—	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-1,00	-2,00	0,00	-0,93	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,40	-2,79	-4,19	-5,58	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,25	-2,49	-3,74	-4,98	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

Muut määräpaikat:

C01 Kaikki määräpaikat, Puola pois luettuna.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/37/EY,**annettu 5 päivänä kesäkuuta 2001,****tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 95 ja 133 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾, ottaen huomioon sovittelukomitean 5 päivänä huhtikuuta 2001 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tupakkatuotteiden merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä tiettyjen suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkavalmisteiden kieltämiseksi 13 päivänä marraskuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/622/ETY ⁽⁵⁾ on muutettu huomattavasti neuvoston direktiivillä 92/41/ETY ⁽⁶⁾. Koska tätä direktiiviä samoin kuin savukkeista poltettaessa syntyvän tervan suurinta sallittua määrää koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 17 päivänä toukokuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/239/ETY ⁽⁷⁾ on edelleen muutettava, nämä direktiivit olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten välillä on yhä merkittäviä eroja, mikä haittaa sisämarkkinoiden toimintaa.
- (3) Tällaiset esteet olisi poistettava, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevia sääntöjä olisi lähennettävä. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin jätettävä mahdollisuus asettaa tietyin edellytyksin vaatimuksia, joita ne pitävät tarpeellisina kansalaisten terveyden suojelemisen varmistamiseksi.

(4) Perustamissopimuksen 95 artiklan 3 kohdan mukaisesti terveyden ja turvallisuuden suojelun sekä ympäristön-suojelun ja kuluttajansuojan olisi perustuttava suojelun korkeaan tasoon ottaen erityisesti huomioon kaiken tieteelliseen tietoon perustuvan uuden kehityksen; tupakan erityisen haitalliset vaikutukset huomioon ottaen olisi terveyden suojeleminen asetettava tässä yhteydessä etusijalle.

(5) Direktiivissä 90/239/ETY vahvistetaan savukkeista poltettaessa syntyvän tervan suurimmat sallitut määrät, joita sovelletaan jäsenvaltioissa kaupan pidettäviin savukkeisiin 31 päivästä joulukuuta 1992. Koska terva on karsinogeeni, on savukkeista poltettaessa syntyvän tervan määrää yhä vähennettävä.

(6) Direktiivissä 89/622/ETY säädetään kaikkiin tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksiin sijoitettavasta yleisestä varoituksesta sekä vain savukkeita koskevista erityisvaroituksista, joita koskeva vaatimus on vuodesta 1992 alkaen ulotettu muihin tupakkatuotteisiin.

(7) Useat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että jos savukkeita poltettaessa syntyvän hiilimonoksidin suurimmasta sallitusta määrästä ei säädetä yhteisön tasolla, ne säätävät siitä kansallisella tasolla. Hiilimonoksidia koskevien sääntöjen väliset erot ovat omiaan muodostamaan kaupan esteitä ja haittaamaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Lisäksi on osoitettu, että savukkeita poltettaessa syntyy hiilimonoksidia sellaisia määriä, jotka vaarantavat terveyttä ja voivat lisätä sydänsairauksien ja muiden terveyshaittojen ilmenemistä.

(8) Sääntelypuitteita tarkistettaessa on tarpeen arvioida näyttöön perustuvia väittämiä tupakkatuotteista, jotka on suunniteltu "vähemmän vaarallisiksi" ja/tai joita markkinoidaan sellaisina tai joiden valmistajat väittävät olevan vähemmän haitallisia.

(9) Savukkeista poltettaessa syntyvän nikotiinin suurimman sallitun määrän rajoittamista koskevien eri jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten välillä on eroja. Nämä erot ovat omiaan muodostamaan kaupan esteitä ja haittaamaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Jäsenvaltiot ja johtavat tieteelliset tahot ovat tuoneet esille tätä jo aiempien yhdenmukaistamistoimenpiteiden kohteena olevaa alaa koskevia erityisiä kansanterveysongelmia, joita komissio on tarkastellut.

⁽¹⁾ EYVL C 150 E, 30.5.2000, p. 43 ja EYVL C 337 E, 28.11.2000, s. 177.

⁽²⁾ EYVL C 140, 18.5.2000, s. 24.

⁽³⁾ EYVL C 226, 8.8.2000, s. 5.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. kesäkuuta 2000 (EYVL C 67, 1.3.2001, s. 150), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 31. heinäkuuta 2000 (EYVL C 300, 20.10.2000, s. 49), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. joulukuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 15. toukokuuta 2001, ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2001.

⁽⁵⁾ EYVL L 359, 8.12.1989, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 158, 11.6.1992, s. 30.

⁽⁷⁾ EYVL L 137, 30.5.1990, s. 36.

- (10) Tällaiset esteet olisi siten poistettava, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi savukkeiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen sekä niiden kaupan pitäminen ja valmistus olisi saatettava paitsi tervan myös nikotiinin ja hiilimonoksidin suurinta sallittua määrää koskevien yhteisten sääntöjen alaisiksi.
- (11) Tämän direktiivin vaikutukset kohdistuvat myös Euroopan yhteisöstä vietäviin tupakkatuotteisiin. Vientijärjestely on yhteisen kauppapolitiikan osa. Terveysvaatimusten on perustamissopimuksen 152 artiklan 1 kohdan ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti muodostettava yhteisön muiden politiikkojen olennainen osa. Olisi annettava säännöt, joilla varmistetaan, ettei sisämarkkinoita koskevia säännöksiä heikennetä.
- (12) Tämän direktiivin säännökset eivät rajoita geneettisesti muunnettujen organismien käyttöä ja merkitsemistä koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.
- (13) Maailmanlaajuisesti sovellettavat tupakkatuotteiden standardit ovat eräs aihe neuvotteluissa, joita käydään tupakoinnin torjuntaa koskevan Maailman terveysjärjestön puitesopimuksen laatimiseksi.
- (14) Savukkeista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin mittaamisessa olisi viitteenä käytettävä standardeja ISO 4387, ISO 10315 ja ISO 8454, jotka ovat ainoat kansainvälisesti hyväksytyt standardit, samalla kun on selvää, että myöhemmin tehtävän tutkimuksen ja teknisen kehityksen - joita on syytä edistää - ansiosta olisi voitava kehittää ja käyttää savukkeista poltettaessa syntyviä määriä koskevia tarkempia ja luotettavampia mittausten menetelmiä ja kehittää muita tupakkatuotteita koskevia mittausten menetelmiä.
- (15) Tällä hetkellä ei ole olemassa kansainvälisesti sovittuja standardeja tai menetelmiä tupakansavun muiden ainesosien kuin tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin mittaamiseksi ja arvioimiseksi. Näin ollen on tarpeen luoda menettely tällaisten standardien kehittämiseksi yhteistyössä Kansainvälisen standardoimisjärjestön kanssa.
- (16) Erityiset yhteiskunnallis-taloudelliset ongelmat huomioon ottaen direktiivissä 90/239/ETY on Kreikalle myönnetty poikkeus tervan suurimpien sallittujen määrien täytäntöönpanoa koskeviin aikarajoihin. Tämä poikkeus olisi pidettävä voimassa sille säädetyn ajan.
- (17) Tervaa, nikotiinia ja hiilimonoksidia koskevien enimmäispitoisuuksien soveltamiseen vientiin toimitettaviin savukkeisiin olisi sovellettava siirtymäjärjestelyjä, jotta käytettävissä olisi enemmän aikaa tuote-eritelmien muuttamiseksi ja kansainvälisesti hyväksytyjen standardien vahvistamiseksi.
- (18) Lisäksi olisi säädettävä muista tämän direktiivin säännöksiä koskevista siirtymäkausista, jotta tuotantoa voitaisiin tarpeellisella tavalla mukauttaa ja jotta erityisesti muiden tuotteiden kuin savukkeiden varastot voitaisiin käyttää loppuun. Tämän direktiivin sisältämien merkintöjä koskevien vaatimusten käyttöönoton helpottamiseksi olisi sallittava sellaisten merkintöjen käyttö, joita ei voida irrottaa.
- (19) Varoitusten ja poltettaessa syntyvien aineiden määrien merkitsemisessä on edelleen eroja eri jäsenvaltioissa. Tästä johtuu, että kuluttajilla voi yhdessä jäsenvaltiossa olla paremmat tiedot tupakkatuotteiden vaaroista kuin toisessa. Tällaiset erot eivät ole hyväksyttäviä, ja ne ovat omiaan muodostamaan kaupan esteitä ja haittaamaan tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden toimintaa, ja siksi ne olisi poistettava. Voimassa olevaa lainsäädäntöä onkin tämän tavoitteen saavuttamiseksi syytä tehostaa ja selvittää samalla kun varmistetaan terveydensuojelun korkea taso.
- (20) Olisi säädettävä tupakkatuote-erien merkitsemisestä, jotta varmistettaisiin tuotteiden jäljitettävyyden tämän direktiivin noudattamisen valvomiseksi.
- (21) Aktiivisen ja passiivisen tupakoinnin välittömät ja välilliset yhteiskunnallis-taloudelliset kustannukset olisi arvioitava säännöllisesti ja ne olisi julkaistava asiaankuuluvien yhteisön ohjelmien yhteydessä.
- (22) Tupakkatuotteiden valmistuksessa käytettävien ainesosien ja lisäaineiden osalta tilanne on erilainen eri jäsenvaltioissa. Eräissä jäsenvaltioissa ei ole näitä aineita koskevaa lainsäädäntöä eikä vapaaehtoisia sopimuksia. Lisäksi useissa jäsenvaltioissa, joissa on tällaista lainsäädäntöä tai sopimuksia, viranomaiset eivät kuitenkaan saa tupakan valmistajilta tuotemerkkikohtaisia tietoja tupakkatuotteiden sisältämien ainesosien ja lisäaineiden määristä. On aiheellista aloittaa tällä alalla sovellettavien toimenpiteiden lähentäminen ja avoimuuden edistäminen.
- (23) Tietojen ja toksikologisen tietoaaineiston puute estää jäsenvaltioiden asianomaisia viranomaisia arvioimasta luotettavalla tavalla tupakkatuotteiden myrkyllisyyttä ja niiden kuluttajien terveydelle aiheuttamia vaaroja. Tämä on ristiriidassa sen kanssa, että yhteisöllä on velvollisuus varmistaa ihmisten terveyden suojelun korkea taso.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa tupakkatuotteita koskevia tiukempia sääntöjä, joita ne pitävät tarpeellisina kansanterveyden suojelemiseksi, sikäli kuin tämän direktiivin sääntöjen soveltamista ei rajoiteta ja jollei perustamissopimuksen määräyksistä muuta johdu.
- (25) Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin 12 artiklassa tarkoitetun yhteisen ainesosaluettelon vahvistamiseen asti säätää sellaisten ainesosien käytön kieltämisestä, jotka lisäävät tupakkatuotteiden riippuvuutta aiheuttavista ominaisuuksista, koska tällaisten ainesosien käyttö saattaa tehdä tyhjäksi tässä direktiivissä asetetut poltettaessa syntyvän nikotiinin määrän rajoitukset.

- (26) Tupakkatuotteiden on osoitettu sisältävän ja poltettaessa synnyttävän monia vahingollisia aineita ja tunnettuja karsinogeeniä, jotka ovat vaarallisia ihmisten terveydelle poltetussa muodossa. Viime vuosina on myös osoitettu, että passiivinen tupakointi on vaarallista erityisesti sikiöille ja imeväisille sekä että se voi aiheuttaa savua hengittävälle henkilölle hengitykseen liittyviä ongelmia tai pahentaa niitä. Lisäksi 80 prosenttia uusista tupakoitsijoista yhteisössä on alle 18-vuotiaita. On syytä varmistaa näitä tuotteita koskevien tietojen mahdollisimman suuri avoimuus ja samalla varmistaa, että otetaan asianmukaisesti huomioon tupakan valmistajien teollis- ja tekijänoikeudet.
- (27) Tiettyjen ilmaisujen, kuten vähäturvainen ("low tar"), erittäin kevyt ("ultra light"), kevyt ("light") ja mieto ("mild"), nimitysten, kuvien sekä kuvallisten tai muiden merkkien käyttö tupakkatuotteiden pakkauksissa saattaa johtaa kuluttajaa harhaan antamalla vaikutelman, että nämä tuotteet olisivat vähemmän vahingollisia, sekä aiheuttaa kulutustapojen muutoksia. Myös tupakointikäyttäytymisen ja riippuvuuden, eivätkä ainoastaan tuotteen ennen sen kuluttamista sisältävien tiettyjen aineiden pitoisuudet, vaikuttavat sisäinhengitettävien aineiden määriin. Tämä tosiseikka ei ilmene tällaisten ilmaisujen käytössä, mikä voi näin ollen vaarantaa tässä direktiivissä merkinnoille asetettujen vaatimusten tehokkuuden. Jotta varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja otetaan huomioon ehdotettujen kansainvälisten sääntöjen kehitys, olisi tällainen käyttö kiellettävä yhteisön tasolla, samalla kun annetaan riittävästi aikaa tämän säännön käyttöönottamiselle.
- (28) Direktiivissä 89/622/ETY kielletään tiettyjen suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden myynti jäsenvaltioissa. Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklassa myönnetään Ruotsin kuningaskunnalle poikkeus kyseisen direktiivin säännöksistä tältä osin.
- (29) Tupakkatuotteiden alalla tapahtuva tekninen ja tieteellinen kehitys edellyttää tämän direktiivin säännösten ja sen jäsenvaltioissa soveltamisen säännöllistä uudelleen arviointia. Sen vuoksi olisi säädettävä menettelystä, jonka mukaan komissio laatii säännöllisesti tieteellisiin ja teknisiin tietoihin perustuvia kertomuksia. Tässä yhteydessä olisi tiettyjä tietoja tarkasteltava lähemmin.
- (30) Vahvistettaessa savukkeista poltettaessa syntyviä suurimpia sallittuja määriä olisi tutkittava toisaalta sitä, onko aihetta myöhemmin alentaa vahvistettuja määriä ja erityisesti näiden määrien välillä olevaa mahdollista yhteyttä ja toisaalta sitä, olisiko muita tuotteita kuin savukkeita, erityisesti savukkeiksi käärittyä tupakkaa, koskevia vaatimuksia kehitettävä näiltä osin.
- (31) Muiden tupakkatuotteiden kuin savukkeiden osalta on yhteisön tasolla kehitettävä standardeja ja mittausmenetelmiä, ja tätä varten komissiota olisi pyydyttävä tekemään asiaankuuluvia ehdotuksia.
- (32) Muiden ainesosien, myös lisäaineiden, osalta olisi myöhemmin tapahtuvaa yhdenmukaistamista ajatellen harkittava, olisiko näistä laadittava yhteinen luettelo.
- (33) Tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden koko sekä tupakan valmistajien yhä kasvava pyrkimys keskittää koko yhteisöön suunnattu tuotanto ainoastaan muutamaa tuotantolaitoksiin jäsenvaltioissa edellyttävät lainsäädäntöä yhteisön eikä niinkään jäsenvaltioiden tasolla, jotta tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden moitteeton toiminta taattaisiin.
- (34) Raakatupakka-alan yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa on tarkasteltava kertomuksessa, joka komission on määrä toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuonna 2002 ⁽¹⁾. Komissio on ilmoittanut, että tässä kertomuksessa tarkastellaan myös kansanterveysnäkökohtien, mukaan lukien tässä direktiivissä vahvistetut standardit, sisällyttämistä muihin yhteisön politiikkoihin perustamissopimuksen 152 artiklan mukaisesti.
- (35) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten olisi säädettävä määräajat, jotka antavat toisaalta mahdollisuuden saattaa mahdollisimman tehokkaasti loppuun jo direktiivin 90/239/ETY mukaisesti alkanut muutos sekä toisaalta kuluttajille ja valmistajille aikaa sopeutua tuotteisiin, joista syntyvät terva-, nikotiini- ja hiilimonoksidi-määrät ovat pienempiä.
- (36) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (37) Tämän direktiivin ei tulisi vaikuttaa määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä II luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat savukkeista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäismääriä, tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksissa olevia terveyttä koskevia varoituksia ja muita tietoja sekä tupakkatuotteiden ainesosia ja kuvauksia koskevia tiettyjä toimenpiteitä, pitäen lähtökohtana terveyden suojelun korkeaa tasoa.

⁽¹⁾ Raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70) 26 artikla, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1636/98 (EYVL L 210, 28.7.1998, s. 23).

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'tupakkatuotteilla' tupakasta kokonaan tai osittain valmistettuja, poltettavaksi, sieraimiin vedettäväksi, imeskeltäväksi tai pureskeltavaksi tarkoitettuja tuotteita, riippumatta siitä, onko tupakka geneettisesti muunnettua tai ei,
- 2) 'tervalla' raakaa, vedetöntä ja nikotiinitonta savun tiivistymää,
- 3) 'nikotiinilla' nikotiinialkaloideja,
- 4) 'suussa käytettäväksi tarkoitettulla tupakalla' kaikkia suussa käytettäväksi tarkoitettuja, kokonaan tai osittain tupakasta valmistettuja tuotteita, jauheena tai pieninä paloina tai jonakin näiden muotojen yhdistelmänä — varsinkin annospusseissa tai huokoisissa pusseissa tarjottavia — tai elintarvikkeita muistuttavassa muodossa olevia tuotteita, lukuun ottamatta poltettavaksi tai pureskeltavaksi tarkoitettuja tuotteita,
- 5) 'ainesosalla' kaikkia tupakkatuotteen valmistuksessa käytettäviä aineita tai muita ainesosia, mukaan luettuna paperi, suodatin, musteet ja liimat, joita on valmiissa tuotteessa joko sellaisenaan tai muuttuneessa muodossa, lukuun ottamatta tupakkakasvin lehteä ja sen muita luonnollisia tai käsittelemättömiä osia.

3 artikla

Savukkeet: tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäismäärät

1. Jäsenvaltioissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavista, kaupan pidettävistä tai valmistettavista savukkeista poltettaessa syntyvät määrät voivat 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen olla enintään:

- tervan osalta 10 mg savuketta kohden,
- nikotiinin osalta 1 mg savuketta kohden,
- hiilimonoksidin osalta 10 mg savuketta kohden.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä poiketen jäsenvaltiot voivat Euroopan yhteisössä valmistettavien mutta sieltä vietävien savukkeiden osalta soveltaa tässä artiklassa asetettuja raja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen, mutta niiden on joka tapauksessa sovellettava niitä viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen.

3. Väliaikaisena poikkeuksena Kreikan tasavallan osalta on edellä 1 kohdassa tarkoitettu määräpäivä sen alueella valmistettavista ja kaupan pidettävistä savukkeista poltettaessa syntyvän tervan osalta 1 päivä tammikuuta 2007.

4 artikla

Mittausmenetelmät

1. Savukkeista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät on mitattava ISO-standardien 4387 (terva), 10315 (nikotiini) ja 8454 (hiilimonoksidi) mukaisesti.

Pakkauksissa olevien tervaa ja nikotiinia koskevien merkintöjen paikkansapitävyys on varmistettava ISO-standardin 8243 mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut mittaukset on suoritettava tai tarkistettava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä ja valvomissa testauslaboratorioissa.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle hyväksytyjen laboratorioiden luettelo, jossa mainitaan hyväksymisperusteet ja käytetyt valvontakeinot, 30 päivään syyskuuta 2002 mennessä sekä aina, kun tiedot muuttuvat.

3. Lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia tupakan valmistajia tai maahantuojaia suorittamaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten edellyttämiä muita mittauksia, jotta savukkeista poltettaessa syntyvien muiden aineiden määrät voitaisiin arvioida tuotemerkki- ja tyyppikohtaisesti sekä arvioida näistä muista aineista aiheutuvat terveysvaikutukset, ottaen huomioon muun muassa niiden aiheuttama riippuvuus. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että edellä 2 kohdassa tarkoitettu hyväksytty testauslaboratorio suorittaa nämä mittaukset.

4. Edellä 3 kohdan mukaisesti suoritettujen mittausten tulokset on toimitettava vuosittain asianomaisille toimivaltaisille kansallisille viranomaisille. Jäsenvaltiot voivat säätää mittaustulosten harvemmasta esittämisestä tapauksissa, joissa tuotteiden koostumus ei ole muuttunut. Jäsenvaltioille on ilmoitettava tällaisista muutoksista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava tämän artiklan mukaisesti toimitettavien tietojen levittäminen kaikin asianmukaisin keinoin kuluttajien tietoon, jolloin niiden on kuitenkin tarvittaessa otettava huomioon tiedot, jotka ovat liikesalaisuuksia.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava kaikki tämän artiklan nojalla saadut tiedot vuosittain komissiolle, joka ottaa ne huomioon laatiessaan 11 artiklassa tarkoitettun kertomuksen.

5 artikla

Merkinnät

1. Edellä 4 artiklan mukaisesti mitattavat savukkeista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät on painettava savukepakkausten kylkeen sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jossa tuote saatetaan markkinoille, siten, että merkintä kattaa kyseisestä pinnasta vähintään 10 prosenttia.

Osuuden on oltava 12 prosenttia niissä jäsenvaltioissa, joissa on kaksi virallista kieltä, ja 15 prosenttia niissä jäsenvaltioissa, joissa virallisia kieliä on kolme.

2. Kussakin tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksessa, lukuun ottamatta suussa käytettäväksi tarkoitettuja tupakkatuotteita ja muita kuin poltettavia tupakkatuotteita, on oltava seuraavat varoitukset:

a) Yleisvaroitukset:

- 1) "Tupakointi tappaa/Tupakointi on hengenvaarallista", tai
- 2) "Tupakointi vahingoittaa vakavasti sinua ja ympärilläsi olevia."

Näitä yleisiä varoituksia on vuoroteltava tavalla, joka takaa niiden säännöllisen esiintymisen. Varoitus on painettava vähittäismyyntipakkauksen näkyvimmälle pinnalle sekä, läpinäkyviä päällyskääreitä lukuun ottamatta, tuotteen vähittäismyynnissä käytettävien muiden myyntipakkausten ulkopinnalle.

b) Liitteessä I olevasta luettelosta otettu erityisvaroitus.

Näitä erityisvaroituksia on vuoroteltava tavalla, joka takaa niiden säännöllisen esiintymisen.

Tämä varoitus on painettava vähittäismyyntipakkauksen toiselle näkyvimmälle pinnalle sekä, läpinäkyviä päällyskääreitä lukuun ottamatta, tuotteen vähittäismyynnissä käytettävien muiden myyntipakkausten ulkopinnalle.

Jäsenvaltiot voivat määrittää näille pinnoille sijoitettavien varoitusten sijainnin kielivaatimusten noudattamiseksi.

3. Komissio antaa 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen niin pian kuin se on käytännössä mahdollista ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 säännöt värivalokuvien tai muitten kuvien käytölle, joiden avulla voidaan havainnollistaa ja selvittää tupakoinnin terveysvaikutuksia varmistaakseen, ettei sisämarkkinoita koskevia säännöksiä heikennetä.

Jos jäsenvaltiot vaativat lisävaroituksia värivalokuvien tai muiden kuvien muodossa, näiden vaatimusten on oltava yllä mainittujen sääntöjen mukaisia.

4. Suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden, joiden kaupan pitäminen on sallittu tämän direktiivin 8 artiklan nojalla, ja muiden kuin poltettavien tupakkatuotteiden pakkauksissa on oltava seuraava varoitus:

"Tämä tupakkatuote voi vaarantaa terveytesi ja aiheuttaa riippuvuutta."

Varoitus on painettava vähittäismyyntipakkauksen näkyvimmälle pinnalle sekä, läpinäkyviä päällyskääreitä lukuun ottamatta, tuotteen vähittäismyynnissä käytettävien muiden myyntipakkausten ulkopinnalle.

Jäsenvaltiot voivat määrittää varoituksen sijainnin kyseisellä pinnalla kielivaatimusten noudattamiseksi.

5. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yleisen varoituksen ja 4 kohdassa tarkoitettujen muiden kuin poltettavia tupakkatuotteita ja suussa käytettäväksi tarkoitettuja tupakkatuotteita koskevan varoituksen on katettava vähintään 30 prosenttia tupakan vähittäismyyntipakkauksen siitä ulkopinnasta, jolle varoitus painetaan. Tämän osuuden on oltava 32 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 35 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kolme virallista kieltä. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisvaroitusten on katettava vähintään 40 prosenttia tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkauksen siitä ulkopinnasta, jolle varoitus painetaan. Tämän osuuden on oltava 45 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 50 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kolme virallista kieltä.

Muiden tuotteiden kuin savukkeiden vähittäismyyntipakkausten, joiden näkyvin ulkopinta on yli 75 cm²:n suuruinen, osalta 2 kohdassa tarkoitettujen varoitusten pinta-alan on kuitenkin katettava vähintään 22,5 cm² kunkin ulkopinnan osalta. Tämän pinta-alan on oltava 24 cm², jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 26,25 cm², jos jäsenvaltiossa on kolme virallista kieltä.

6. Tässä artiklassa edellytettujen varoitusten ja määriä koskevien merkintöjen tekstit on

a) painettava mustalla lihavoidulla Helvetica-kirjasimella valkoiselle taustalle. Jäsenvaltiot voivat kielivaatimusten täyttämiseksi määrittää kirjasimen pistekoon edellyttäen, että kansallisessa lainsäädännössä täsmennetty kirjasinkoko on sellainen, että se peittää mahdollisimman suuren osan vaaditulle tekstille varatusta alueesta;

b) painettava pienaakkosin lukuun ottamatta varoituksen ensimmäistä kirjainta ja kohtia, joissa kieliopin mukaan on käytettävä suuraakkosia;

c) keskitettävä alueelle, jolle teksti on painettava, yhdensuuntaisesti pakkauksen ylälaidan kanssa;

d) muiden kuin 4 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta kehystettävä mustalla rajauksella, jonka leveyden on oltava vähintään 3 millimetriä ja enintään 4 millimetriä, ja joka ei millään tavalla häiritse varoituksen tai annettujen tietojen lukemista;

e) painettava sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jossa tuote saatetaan markkinoille.

7. Tässä artiklassa edellytettujen merkintöjen painaminen vähittäismyyntipakkauksen veromerkin päälle on kielletty. Tämän artiklan mukaiset merkinnät on painettava pysyvästi pakkaukseen siten, että niitä ei voi irrottaa, eivätkä muut merkinnät tai kuvat taikka pakkauksen avaaminen saa millään tavalla peittää näitä merkintöjä, tehdä niistä epäselviä tai häiritä niiden lukemista. Merkinnät voidaan kiinnittää muihin tupakkatuotteisiin kuin savukkeisiin tarroilla edellyttäen, ettei näitä tarroja voida irrottaa.

8. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin varoituksiin liittyy varoituksille varatun alueen ulkopuolella oleva maininta sen antaneesta viranomaisesta.

9. Jotta tupakkatuote voidaan tunnistaa ja jäljittää, on vähittäismyyntipakkaus merkittävä asianmukaisella tavalla, eränumerolla tai vastaavalla tiedolla siten, että tuotteen valmistuspaikka ja -aika voidaan selvittää.

Tämän säännöksen soveltamisen edellyttämät tekniset toimenpiteet hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

Täydentävät tuotetiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kaikkia tupakkatuotteiden valmistajia ja maahantuojia toimittamaan niille tuotemerkki- ja tyyppikohtaisen luettelon kaikista tupakkatuotteiden valmistamisessa käytetyistä ainesosista ja niiden määristä.

Luetteloon on liitettävä selvitys syistä, joiden vuoksi ainesosat on sisällytetty tupakkatuotteisiin. Siinä on ilmoitettava niiden tarkoitus ja luokka. Luetteloon on myös liitettävä valmistajan tai maahantuojan käytettävissä olevat toksikologiset tiedot, jotka koskevat näitä ainesosia tapauksen mukaan poltettuna tai polttamattomassa muodossa, ja jotka liittyvät erityisesti niiden terveysvaikutuksiin, ottaen huomioon muun muassa niiden riippuvuutta aiheuttavat vaikutukset. Luettelo laaditaan kunkin tuotteeseen sisältyvän ainesosan painon mukaisessa alenevassa järjestyksessä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava vuosittain ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen levittäminen kaikin asianmukaisin keinoin kuluttajien tietoon. Tällöin on kuitenkin otettava asianmukaisesti huomioon tarve suojata sellaisia tuotteen koostumukseen liittyviä tietoja, joita on pidettävä liikesalaisuuksina.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin tuotteen ainesosaluettelo, josta käyvät ilmi poltettaessa syntyvät tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät, julkistetaan.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän artiklan nojalla saadut tiedot vuosittain komissiolle, joka ottaa ne huomioon laatiessaan 11 artiklassa tarkoitettua kertomuksen.

7 artikla

Tuotekuvaukset

Sellaisia ilmaisuja, nimityksiä, tavaramerkkejä eikä kuvallisia tai muita merkkejä, jotka luovat vaikutelman, että kyseinen tupakkatuote on vähemmän haitallinen kuin muut, ei 30 päivästä syyskuuta 2003 lukien saa käyttää tupakkatuotteiden pakkauksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan soveltamista.

8 artikla

Suussa käytettäväksi tarkoitettu tupakka

Jäsenvaltioiden on kiellettävä suussa käytettäväksi tarkoitettua tupakan markkinoille saattaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklan soveltamista.

9 artikla

Mukauttaminen

Komissio mukauttaa 10 artiklan 2 kohdassa säädetyn menetelyn mukaisesti tieteen ja tekniikan kehitykseen:

- 4 artiklassa säädetty mittausmenetelmät sekä niihin liittyvät määritelmät;
- liitteessä I olevat, vähittäismyyntipakkauksiin tehtävät terveysvaroitukset sekä terveysvaroitusten vuorottelutiheyden; ja

- tupakkatuotteiden tunnistamiseen ja jäljittämiseen käytettävät merkinnät.

10 artikla

Sääntelymenettely

- Komissiota avustaa komitea.
- Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
- Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

11 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

Tieteen ja tekniikan asiantuntijat avustavat komissiota, jotta se saisi kaikki ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot.

Esittäessään ensimmäisen kertomuksen komissio mainitsee erityisesti tekijät, joita olisi tarkasteltava uudelleen tai kehitettävä ottaen huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen, mukaan lukien kansainvälisesti hyväksyttyjen tuotenormien ja -standardien kehittyminen, sekä kiinnittää erityisesti huomiota:

- 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen enimmäismäärien edelleen alentamiseen,
- mahdollisiin yhteyksiin näiden määrien välillä,
- parannuksiin terveysvaroitusten koossa, sijoituksessa ja sanamuodossa,
- uusiin tieteellisiin ja teknisiin tietoihin, jotka liittyvät tupakkatuotepakkauksiin tehtäviin merkintöihin ja niihin painet-taviin valokuviin tai muihin kuviin, jotka havainnollistavat ja selittävät tupakoinnin terveysvaikutuksia,
- menetelmiin, joiden avulla toksiineille altistumista ja niiden haittoja voidaan arvioida ja säännellä realistisemmin,
- riippuvuutta aiheuttavien ainesosien riippuvuusvaikutusten arviointiin,
- mahdollisesti vähemmän haitallisten tupakkatuotteiden arviointiin,
- standardoitujen mittausmenetelmien kehittämiseen muiden tupakansavun sisältämien aineiden kuin tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin poltettaessa syntyvien määrien mittaamiseksi,
- valmistajilta ainesosien osalta vaadittaviin toksikologisiin tietoihin ja tapaan, jolla ne olisi testattava, jotta kansanterveysviranomaiset voivat arvioida niiden käyttöä,
- muita tuotteita kuin savukkeita ja erityisesti itse käärittävää tupakkaa koskevien standardien kehittämiseen.

Kertomuksessa tarkastellaan myös 5 artiklassa säädettyjen merkintävaatimusten ja kuluttajakäyttäytymisen välisiä yhteyksiä. Siihen liitetään tätä direktiiviä koskevat, komission tarpeelliseksi katsomat muutosehdotukset direktiivin mukauttamiseksi tupakkatuotteiden alalla tapahtuvaan kehitykseen siltä osin kuin se on tarpeen sisämarkkinoiden käyttöön ottamisen ja toiminnan kannalta, sekä ottaen huomioon mahdollinen tieteellisiin tietoihin perustuva uusi kehitys ja kansainvälisesti sovitujen tuotestandardien kehitys.

12 artikla

Yhteinen ainesosaluettelo

Komissiota kehoitetaan 11 artiklassa tarkoitetun ensimmäisen kertomuksen yhteydessä esittämään 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varten 6 artiklassa tarkoitettujen tietojen pohjalta ehdotus, jossa säädetään tupakkatuotteissa sallittujen ainesosien yhteisestä luettelosta, ottamalla huomioon muun muassa niiden riippuvuutta aiheuttavat ominaisuudet.

13 artikla

Tupakkatuotteiden tuonti, myynti ja kulutus

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää tai rajoittaa tämän direktiivin mukaisten tupakkatuotteiden tuontia, myyntiä tai kulutusta niistä poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin tai hiilimonoksidin määrän rajoittamiseen, terveyttä koskeviin varoituksiin ja muihin merkintöihin tai muihin tämän direktiivin vaatimuksiin liittyvistä syistä lukuun ottamatta toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tarkistaa 4 artiklan nojalla toimitetut tiedot.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen pitää voimassa tai säätää perustamissopimusta noudattaen sellaisia tupakkatuotteiden valmistusta, maahantuontia, myyntiä ja kulutusta koskevia tiukempia vaatimuksia, jotka ne katsovat tarpeelliseksi kansanterveyden suojelemiseksi, edellyttäen, että kyseiset säännöt eivät rajoita tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen soveltamista.

3. Jäsenvaltiot voivat edellä 12 artiklassa tarkoitetun yhteisen ainesosaluettelon vahvistamiseen asti säätää sellaisten ainesosien käytön kieltämisestä, jotka lisäävät tupakkatuotteiden riippuvuutta aiheuttavia ominaisuuksia.

14 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2002, sanotun kuitenkin rajoittamatta 15 artiklan ensimmäisen kohdan

soveltamista. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Tuotteita, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, voidaan pitää kaupan vielä vuoden ajan 1 kohdassa mainitun päivämäärän jälkeen.

3. Edellä 2 kohdassa säädetystä poiketen voidaan muita tupakkatuotteita kuin savukkeita pitää kaupan kahden vuoden ajan 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä lukien, vaikka ne eivät täyttäisikään tässä direktiivissä asetettuja vaatimuksia.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 89/622/ETY ja 90/239/ETY, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitetta noudattaa niitä määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä II mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin, ja viittaukset luetaan liitteessä III esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puhemies

L. ENGQVIST

LIITE I

Luettelo erityisvaroituksista

(5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu)

1. Tupakoivat kuolevat nuorempina.
2. Tupakointi tukkii verisuonet sekä aiheuttaa sydänkohtauksia ja aivoveritulppia.
3. Tupakointi aiheuttaa keuhkosityöpää, joka johtaa kuolemaan.
4. Tupakointi raskauden aikana vahingoittaa lastasi.
5. Suojele lapsia — älä pakota heitä hengittämään tupakansavua.
6. Lääkäriltä tai apteekista saat apua tupakoinnin lopettamiseen.
7. Tupakointi aiheuttaa voimakasta riippuvuutta. Älä aloita.
8. Lopettamalla tupakoinnin vähennät vaaraa sairastua kuolemaan johtaviin sydän- ja keuhkosairauksiin.
9. Tupakointi voi aiheuttaa hitaan ja tuskallisen kuoleman.
10. Pyydä apua tupakoinnin lopettamiseen: (puhelinnumero/postiosoite/Internet-osoite/kysy lääkäriltäsi/apteekistasi).
11. Tupakointi aiheuttaa impotenssia ja voi heikentää verenkiertoa.
12. Tupakointi vanhentaa ihoa.
13. Tupakointi voi vahingoittaa siittiöitä ja vähentää hedelmällisyyttä.
14. Savu sisältää bentseeniä, nitrosamiineja, formaldehydiä ja vetysyanidia.

LIITE II

Kumottujen direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamista koskevat määräajat

(15 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltaminen
89/622/ETY (EYVL L 359, 8.12.1989, s. 1)	1. heinäkuuta 1990	31. joulukuuta 1991 31. joulukuuta 1992 31. joulukuuta 1993
90/239/ETY (EYVL L 137, 30.5.1990, s. 36)	18. marraskuuta 1991	31. joulukuuta 1992 ⁽¹⁾ 31. joulukuuta 1997 ⁽¹⁾ 31. joulukuuta 1992 ⁽²⁾ 31. joulukuuta 1998 ⁽²⁾ 31. joulukuuta 2000 ⁽²⁾ 31. joulukuuta 2006 ⁽²⁾
92/41/ETY (EYVL L 158, 11.6.1992, s. 30)	1. heinäkuuta 1992	1. heinäkuuta 1992 1. heinäkuuta 1994 31. joulukuuta 1994

⁽¹⁾ Kaikki jäsenvaltiot Kreikkaa lukuun ottamatta.⁽²⁾ Poikkeusta sovelletaan ainoastaan Kreikkaan.

LIITE III

VASTAAVUUSTAUUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 89/622/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/41/ETY	Direktiivi 90/239/ETY
1 artikla	1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1—3 kohta	2 artiklan 1—3 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta	
2 artiklan 5 kohta		
3 artiklan 1 kohta		2 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta		2 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 1 kohta	3 ja 4 artikla
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 2 kohta	
4 artiklan 2—5 kohta		
5 artiklan 1 kohta	3 artiklan 3 kohta	
5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohta	
5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	Liite I	
5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	4 artiklan 2 a kohdan a alakohta	
5 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		
5 artiklan 4 kohta		
5 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 4 kohta	
5 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	4 artiklan 4 kohta	
5 artiklan 6 kohta		
5 artiklan 7 kohta	4 artiklan 5 kohta	
5 artiklan 8 kohta		
5 artiklan 9 kohta		
6 artikla		
7 artikla		
8 artikla	8 a artikla	
9 artikla		
10 artikla		
11 artikla		
12 artikla		
13 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
14 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	9 artiklan 1 kohta	8 artiklan 3 kohta
15 artikla		
16 artikla		
17 artikla	10 artikla	9 artikla
Liite I	Liite I	
Liite II		
Liite III		

KOMISSION LAUSUMA**Johdanto-osan kappale 19**

Komissio tarkastelee automaattien kautta tapahtuvan tupakkatuotteiden myynnin kansanterveyteen ja kuluttajansuojaan liittyviä näkökohtia perustamissopimuksen 152 ja 153 artiklan määräysten pohjalta. Tätä asiaa käsitellään myös neuvotteluissa, joita käydään parhaillaan Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevasta puitesopimuksesta.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/41/EY,

annettu 19 päivänä kesäkuuta 2001,

tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdennenkymmenennen ensimmäisen kerran syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavien aineiden osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 14 artiklan mukaisesti on luotava alue, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus.
- (2) Euroopan parlamentti ja neuvosto tekivät 29 päivänä maaliskuuta 1996 päätöksen N:o 646/96/EY syöväntorjunnan toimintaohjelman hyväksymisestä kansanterveyden alalla vuosiksi 1996—2000 ⁽⁴⁾.
- (3) Terveiden suojelun ja kuluttajien turvallisuuden parantamiseksi syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltuja aineita sekä kyseisiä aineita sisältäviä valmisteita ei saa saattaa markkinoille suuren yleisön käyttöön.
- (4) Direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta neljännen kerran 20 päivänä joulukuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/60/EY ⁽⁵⁾ esitetään direktiivin 76/769/ETY ⁽⁶⁾ lisäykseksi sen liitteessä I olevia 29, 30 ja 31 kohtaa koskeva luettelo syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavista, ryhmään 1 tai 2 kuuluvista aineista. Näitä aineita ja niitä sisältäviä valmisteita ei saa saattaa markkinoille yleisön käyttöön.
- (5) Direktiivin 94/60/EY mukaan komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen kyseisen luettelon täydentämisestä viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun on julkaistu vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktii-

vissä 67/548/ETY ⁽⁷⁾ olevan, syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavia, ryhmään 1 tai 2 kuuluvia aineita sisältävän liitteen I mukauttaminen tekniikan kehitykseen.

- (6) Direktiivin 67/548/ETY ja erityisesti sen liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennen kolmannen kerran 5 päivänä joulukuuta 1997 annettu komission direktiivi 97/69/EY ⁽⁸⁾ koskee yhtä äskettäin syöpää aiheuttavaksi, ryhmään 2 kuuluvaksi luokiteltua ainetta. Direktiivin 67/548/ETY ja erityisesti sen liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennennen kerran 18 päivänä syyskuuta 1998 annettu komission direktiivi 98/73/EY ⁽⁹⁾ koskee yhtä äskettäin syöpää aiheuttavaksi, ryhmään 2 kuuluvaksi luokiteltua ainetta, ja yhtä äskettäin lisääntymiselle vaaralliseksi, ryhmään 2 kuuluvaksi luokiteltua ainetta. Nämä aineet on lisättävä direktiivin 76/769/ETY liitteessä I olevia 29 ja 31 kohtaa koskevaan lisäykseen.
- (7) Äskettäin direktiiveillä 97/69/EY ja 98/73/EY syöpää aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi, ryhmään 2 kuuluviksi luokiteltujen aineiden riskit ja hyödyt on otettu huomioon.
- (8) Tätä direktiiviä sovelletaan sen estämättä, mitä säädetään yhteisön lainsäädännössä, jolla vahvistetaan työntekijöiden suojelun vähimmäisvaatimukset. Kyseinen lainsäädäntö sisältyy toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/391/ETY ⁽¹⁰⁾ ja siihen perustuviin erityisdirektiiveihin, erityisesti työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta (kuudes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 28 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/394/ETY ⁽¹¹⁾.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN

1 artikla

Muutetaan direktiivin 76/769/ETY liitteen I lisäys seuraavasti:

⁽¹⁾ EYVL C 116 E, 26.4.2000 s. 54.

⁽²⁾ EYVL C 140, 18.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. helmikuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2001 (EYVL C 142, 15.5.2001, s. 1), Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. toukokuuta 2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 95, 16.4.1996, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/77/EY (EYVL L 207, 6.8.1999, s. 18).

⁽⁷⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/33/EY (EYVL L 136, 8.6.2000, s. 90).

⁽⁸⁾ EYVL L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽⁹⁾ EYVL L 305, 16.11.1998, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽¹¹⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 1999/38/EY (EYVL L 138, 1.6.1999, s. 66).

1) Lisätään esipuheeseen huomautus R seuraavasti:

”Huomautus R:

Aineen luokittelua syöpää aiheuttavaksi ei tarvitse soveltaa sellaisiin kuituihin, joiden halkaisijan pituuspainotettu geometrinen keskiarvo vähennettynä kahdella standardipoikkeamalla on yli 6 µm:n.”

2) Tämän direktiivin liitteessä luetellut aineet lisätään 29 ja 31 kohtaa koskevassa lisäyksessä lueteltuihin aineisiin.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 18 päivänä tammi-kuuta 2003 alkaen.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 19 päivänä kesäkuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Puheenjohtaja

N. FONTAINE

M. WINBERG

LIITE

Kohta 29 — Syöpää aiheuttavat aineet: ryhmä 2

Aineen nimi	Indeksinumero	EY-numero	CAS-numero	Huomautukset
4-kloorianiliini	612-137-00-9	203-401-0	106-47-8	
Tulenkestävät keraamiset kuidut; kuidut erityistarkoituksiin, paitsi muualla direktiivin 67/548/ETY liitteessä I mainitut; (Keinotekoiset säännöttömästi suuntautuneet lasimaiset (siliikaatti-) kuidut, joiden alkalioksidin- ja maa-alkalioksidipitoisuus ($\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O} + \text{CaO} + \text{MgO} + \text{BaO}$) on enintään 18 painoprosenttia)	650-017-00-8			R

Kohta 31 — Lisäntymiselle vaaralliset aineet: ryhmä 2

Aineen nimi	Indeksinumero	EY-numero	CAS-numero	Huomautukset
6-(2-kloroetyyli)-6(2-metoksietoksi)-2,5,7,10-tetraoksa-6-silaundekaani; etaselasiili	014-014-00-X	253-704-7	37894-46-5	

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä huhtikuuta 2001,

yleissopimuksen tekemisestä tiettyjen kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä (Montrealin yleissopimus) Euroopan yhteisön puolesta

(2001/539/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön lentoliikenteen harjoittajien on toimittava yhtenäisten ja selkeiden korvausvastuuta koskevien sääntöjen mukaisesti ja kyseisten sääntöjen olisi oltava samat kuin kolmansien maiden lentoliikenteen harjoittajiin sovellettavat säännöt.
- (2) Yhteisö osallistui 10—28 päivänä toukokuuta 1999 Montrealissa pidettyyn ilmailuoikeutta käsitelleeseen kansainväliseen diplomaattikonferenssiin, jonka tuloksena tehtiin yleissopimus tiettyjen kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä (Montrealin yleissopimus) ja yhteisö on allekirjoittanut sopimuksen 9 päivänä joulukuuta 1999.
- (3) Alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt, joilla on toimivaltaa tietyissä Montrealin yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä, voivat tulla sopimuksen osapuoliksi.

- (4) Yhteisöllä ja sen jäsenvaltioilla on jaettu toimivalta Montrealin yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä, minkä vuoksi niiden on tarpeen ratifioida sopimus samanaikaisesti, jotta varmistetaan sen määräysten yhtenäinen ja täydellinen soveltaminen Euroopan unionissa,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Tiettyjen kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä tehty yleissopimus (Montrealin yleissopimus) hyväksytään Euroopan yhteisön puolesta.

Yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja tallettaa yhteisön puolesta Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön huostaan Montrealin yleissopimuksen 53 artiklan 3 kohdassa säädetyn asiakirjan yhdessä toimivaltaa koskevan julistuksen kanssa.

Tämä asiakirja talletetaan samaan aikaan kaikkien jäsenvaltioiden ratifioimiskirjojen kanssa.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä huhtikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

⁽¹⁾ EYVL C 337 E, 28.11.2000, s. 225.

⁽²⁾ Lausunto annettu 16. tammikuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(KÄÄNNÖS)

YLEISSOPIMUS ERÄIDEN KANSAINVÄLISTÄ ILMAKULJETUSTA KOSKEVIEN SÄÄNTÖJEN YHTENÄISTÄMISESTÄ

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN SOPIMUSVALTIOT, JOTKA

OVAT TIETOISIA siitä merkityksestä, joka Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitetulla eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä koskevalla yleissopimuksella (jäljempänä Varsovan yleissopimus) sekä muilla siihen liittyvillä kansainvälisillä asiakirjoilla on ilmailua koskevan kansainvälisen yksityisoikeuden yhtenäistämislle;

OVAT TIETOISIA tarpeesta ajanmukaistaa ja yhdistää Varsovan yleissopimus ja siihen liittyvät asiakirjat;

OVAT TIETOISIA siitä, että kuluttajien etujen suojelun varmistaminen on tärkeää kansainvälisissä ilmakuljetuksissa ja että täyden korvauksen periaatteeseen perustuvat oikeudenmukaiset korvaukset ovat tarpeen;

VAHVISTAVAT haluavansa kehittää kansainvälisiä ilmakuljetuksia järjestelmällisesti ja varmistaa matkustajien, matkataran ja tavarat sujuvat kuljetukset Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 tehdyn kansainvälistä siviili-ilmailua koskevan yleissopimuksen periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti;

OVAT VAKUUTTUNEITA siitä, että valtioiden yhteistoiminta tiettyjen kansainvälisiä ilmakuljetuksia koskevien määräysten yhtenäistämiseksi ja kodifioimiseksi uuden yleissopimuksen muodossa on tarkoituksenmukaisin keino saavuttaa oikeudenmukainen etujen tasapaino;

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I LUKU

2 artikla

YLEISET MÄÄRÄYKSET**Valtion suorittamat kuljetukset ja postikuljetukset**

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin kansainvälisiin henkilöiden, matkatavarat tai tavarat kuljetuksiin, jotka suoritetaan ilma-aluksella maksua vastaan. Sitä sovelletaan myös ilmakuljetusyrityksen suorittamiin maksuttomiin lentokuljetuksiin.

2. Tässä yleissopimuksessa kansainvälisellä kuljetuksella tarkoitetaan jokaista kuljetusta, jonka lähtö- ja määräpaikka sijaitsevat siitä riippumatta, tapahtuuko kuljetuksessa keskeytys tai ilma-aluksen vaihto, osapuolten välisen sopimuksen mukaisesti joko kahden sopimusvaltion alueella tai yhden sopimusvaltion alueella, jos on sovittu välilaskupaikasta toisen valtion alueella, vaikka tämä valtio ei olisi sopimusvaltio. Yhden sopimusvaltion alueella olevien kahden paikan välillä tapahtuva kuljetus, johon ei sisälly sovittua välilaskupaikkaa toisen valtion alueella, ei ole tässä yleissopimuksessa tarkoitettu kansainvälinen kuljetus.

3. Usean rahdinkuljettajan peräkkäin suorittama kuljetus katsotaan tätä yleissopimusta sovellettaessa yhdeksi ainoaksi kuljetukseksi riippumatta siitä, onko siitä tehty yksi tai useampi sopimus, jos osapuolet ovat pitäneet sitä yhtenä suorituksena, eikä se menetä kansainvälistä luonnettaan pelkästään sen johdosta, että yksi tai useampi sopimus on määrä kokonaan täyttää saman valtion alueella.

4. Tätä yleissopimusta sovelletaan myös V luvussa tarkoitettuihin kuljetuksiin kyseisessä luvussa asetetuin ehdoin.

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan valtion tai asianmukaisesti perustettujen julkisoikeudellisten elinten suorittamiin kuljetuksiin, jos ne täyttävät 1 artiklassa asetetut ehdot.

2. Postilähetysten kuljetuksessa rahdinkuljettaja on vastuussa ainoastaan kyseessä olevalle postihallinnolle rahdinkuljettajien ja postihallinnon välistä suhdetta koskevien sääntöjen mukaisesti.

3. Tätä yleissopimusta ei tämän artiklan 2 kappaleen määräystä lukuunottamatta sovelleta postilähetysten kuljetuksiin.

II LUKU

ASIAKIRJAT JA OSAPUOLTEN VELVOLLISUUDET, JOTKA LIITTYVÄT MATKUSTAJIEN, MATKATAVAROIDEN JA TAVAROIDEN KULJETUKSEEN

3 artikla

Matkustajat ja matkatavarat

1. Matkustajien kuljetetusta varten on annettava joko yksilö- tai ryhmämatkalippu, jonka on sisällettävä:

a) tieto lähtö- ja määräpaikasta;

b) jos lähtö- ja määräpaikka ovat saman sopimusvaltion alueella ja yksi tai useampi sovittu välilaskupaikka on toisen valtion alueella, tieto ainakin yhdestä tällaisesta välilaskupaikasta.

2. Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu asiakirja voidaan korvata kirjaamalla kyseisessä kappaleessa mainitut tiedot muulla tavoin. Jos tällaista muuta tapaa käytetään, rahdinkuljettajan on tarjouduttava antamaan matkustajalle kirjallinen selvitys kirjatusta tiedoista.

3. Rahdinkuljettajan on annettava matkustajalle matkatavaratodistus kustakin kirjatusta matkatavarakollista.

4. Matkustajalle on annettava kirjallinen ilmoitus siitä, että jos tätä yleissopimusta sovelletaan, se määrittää ja voi rajoittaa rahdinkuljettajien korvausvastuuta matkustajan kuolemasta, matkatavaran tuhoutumisesta, katoamisesta tai vahingoittumisesta sekä viivästyksestä.

5. Edellä olevien kappaleiden määräysten noudattamatta jättäminen ei vaikuta kuljetussopimuksen olemassaoloon tai pätevyYTEEN, vaan siihen sovelletaan joka tapauksessa tämän yleissopimuksen määräyksiä, mukaan luettuna korvausvastuun rajoittamista koskevat määräykset.

4 artikla

Tavarat

1. Tavarat kuljetusta varten on annettava lentorahtikirja.

2. Lentorahtikirjan antamisen asemesta suoritettavaa kuljetusta koskevat tiedot voidaan kirjata muulla tavoin. Jos tällaista muuta tapaa käytetään, rahdinkuljettajan on lähettäjän pyynnöstä annettava tälle tavarakuitti, jonka perusteella lähetys voidaan tunnistaa ja joka mahdollistaa tutustumisen muulla tavoin kirjattuihin tietoihin.

5 artikla

Lentorahtikirjan tai tavarakuitin sisältö

Lentorahtikirjan tai tavarakuitin on sisällettävä:

- tieto lähtö- ja määräpaikasta;
- jos lähtö- ja määräpaikka ovat saman sopimusvaltion alueella ja yksi tai useampi sovittu välilaskupaikka on toisen valtion alueella, tieto ainakin yhdestä tällaisesta välilaskupaikasta; sekä
- tieto lähetyksen painosta.

6 artikla

Tavarat laatu koskeva asiakirja

Tulli-, järjestys- ja muiden vastaavien viranomaismääräysten täyttämiseksi lähettäjää voidaan tarvittaessa vaatia antamaan asiakirja, josta ilmenee tavarat laatu. Tämä määräys ei luo rahdinkuljettajalle velvoitteita, velvollisuuksia tai korvausvastuuta.

7 artikla

Lentorahtikirjan kuvaus

1. Lähettäjän on laadittava lentorahtikirja kolmena alkupe-
räiskappaleena.

2. Ensimmäinen kappale on merkittävä "rahdinkuljettajalle"; se on lähettäjän allekirjoitettava. Toinen kappale on merkittävä "vastaanottajalle"; se on lähettäjän ja rahdinkuljettajan allekirjoitettava. Kolmas kappale on rahdinkuljettajan allekirjoitettava ja annettava lähettäjälle tavarat vastaanottamisen jälkeen.

3. Rahdinkuljettajan ja lähettäjän allekirjoitukset voivat olla painettuja tai leimattuja.

4. Jos rahdinkuljettaja lähettäjän pyynnöstä laatii lentorahtikirjan, rahdinkuljettajan on katsottava toimineen lähettäjän lukuun, jollei muuta näytetä.

8 artikla

Useampia kolleja koskevat asiakirjat

Kun kolleja on useampi kuin yksi:

- rahdinkuljettajalla on oikeus vaatia lähettäjää laatimaan erilliset lentorahtikirjat;
- lähettäjällä on oikeus vaatia rahdinkuljettajaa antamaan erilliset tavarakuittit käyttäessään 4 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua muuta tapaa.

9 artikla

Asiakirjoja koskevien määräysten noudattamatta jättäminen

Tämän yleissopimuksen 4—8 artiklan määräysten noudattamatta jättäminen ei vaikuta kuljetussopimuksen olemassaoloon tai pätevyYTEEN, vaan siihen sovelletaan joka tapauksessa tämän yleissopimuksen määräyksiä, mukaan luettuina korvausvastuun rajoittamista koskevat määräykset.

10 artikla

Vastuu asiakirjojen sisältämisestä tiedoista

1. Lähettäjä on vastuussa niiden tavarat koskevien tietojen ja ilmoitusten oikeellisuudesta, jotka lähettäjä on merkinnyt tai jotka on tämän puolesta merkitty lentorahtikirjaan tai jotka lähettäjä on antanut tai jotka on tämän puolesta annettu rahdinkuljettajalle tavarakuittin tai 4 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua muulla tavalla kirjattuihin tietoihin merkittäväksi. Tätä määräystä sovelletaan niin ikään, jos lähettäjän puolesta toimiva henkilö on myös rahdinkuljettajan asiamies.

2. Lähettäjän on korvattava rahdinkuljettajalle kaikki vahinko, jonka tämä tai joku muu henkilö, jolle rahdinkuljettaja on vastuussa, on kärsinyt lähettäjän antamien tai tämän puolesta annettujen tietojen ja ilmoitusten määräysten vastaisuudesta, virheellisyydestä tai puutteellisuudesta.

3. Jollei tämän artiklan 1 ja 2 kappaleesta muuta johdu, rahdinkuljettajan on korvattava lähettäjälle kaikki vahinko, jonka tämä tai joku muu, jolle lähettäjä on vastuussa, on kärsinyt niiden tietojen ja ilmoitusten määräystenvastaisuudesta, virheellisyydestä tai puutteellisuudesta, jotka rahdinkuljettaja on merkinnyt tai jotka on tämän puolesta merkitty tavarakuittiin tai 4 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetulla muulla tavalla kirjattuihin tietoihin.

11 artikla

Asiakirjojen todistusarvo

1. Lentorahtikirja tai tavarakuitti on todisteena sopimuksen tekemisestä, tavarahan vastaanottamisesta ja siinä mainituista kuljetusehdoista, jollei muuta näytetä.

2. Lentorahtikirjan tai tavarakuitin tiedot tavarahan painosta, mitoista ja pakkauksesta sekä kollojen lukumäärästä ovat todisteena ilmoitetuista seikoista, jollei muuta näytetä. Tavarahan määrää, tilavuutta ja kuntoa koskevilla tiedoilla ei ole todistusvoimaa rahdinkuljettajaa vastaan, paitsi jos tämä on tarkistanut tiedot lähettäjän läsnä ollessa, ja tästä on merkintä lentorahtikirjassa tai tavarakuitissa taikka jos tiedot koskevat tavarahan ulkoista kuntoa.

12 artikla

Oikeus määrätä tavarasta

1. Jollei kuljetussopimuksesta johtuvien velvollisuuksien täyttämistä muuta johdu, lähettäjällä on oikeus määrätä tavarasta ottamalla se takaisin lähtö- tai määräpaikkakunnan lentoasemalla, pysäyttämällä se matkan aikana välilaskupaikalla, pyytämällä se luovutettavaksi määräpaikalla tai matkan aikana muulle henkilölle kuin alunperin määrätylle vastaanottajalle taikka vaatimalla se palautettavaksi lähtöpaikkakunnan lentoasemalle. Lähettäjä ei saa käyttää tätä määräämisoikeuttaan rahdinkuljettajaa tai muita lähettäjiä haittaavalla tavalla ja sen on korvattava kaikki tämän oikeuden käyttämisestä aiheutuvat kustannukset.

2. Jos lähettäjän ohjeiden noudattaminen on mahdotonta, rahdinkuljettajan on välittömästi ilmoitettava siitä lähettäjälle.

3. Jos rahdinkuljettaja toimii lähettäjän antamien tavarahan koskevien ohjeiden mukaisesti vaatimatta lähettäjälle annettua kappaletta lentorahtikirjasta tai tavarakuitista, rahdinkuljettaja on vastuussa vahingosta, joka tästä on saattanut aiheutua henkilölle, jolla on laillisesti hallussaan mainittu kappale lentorahtikirjasta tai tavarakuitista, tämän kuitenkin rajoittamatta rahdinkuljettajan oikeutta saada korvaus lähettäjältä.

4. Lähettäjän oikeus lakkaa sillä hetkellä, jolloin vastaanottajan oikeus 13 artiklan mukaisesti alkaa. Jollei vastaanottaja kuitenkaan hyväksy tavarahan tai jollei häntä tavoiteta, oikeus määrätä tavarasta palautuu lähettäjälle.

13 artikla

Tavarahan toimittaminen

1. Jos lähettäjä ei ole käyttänyt 12 artiklan mukaista oikeutta, vastaanottajalla on oikeus vaatia rahdinkuljettajaa luovuttamaan tavara itselleen sen saavuttua määräpaikkaan, edellyttäen kuitenkin, että vastaanottaja suorittaa asianmukaiset maksut ja noudattaa kuljetusehtoja.

2. Jollei toisin sovita, rahdinkuljettajan on tavarahan tultua perille ilmoitettava siitä vastaanottajalle.

3. Jos rahdinkuljettaja myöntää tavarahan kadonneen tai jos tavara ei ole saapunut määräpaikkaan seitsemän päivän kuluessa siitä, kun sen olisi pitänyt tulla perille, vastaanottajalla on oikeus saattaa rahdinkuljettajaa vastaan voimaan kuljetussopimuksesta johtuvat oikeudet.

14 artikla

Lähettäjän ja vastaanottajan oikeuksien käyttäminen

Lähettäjä ja vastaanottaja voivat kumpikin erikseen käyttää omissa nimissään kaikkia 12 ja 13 artiklan mukaisia oikeuksia riippumatta siitä, toimivatko ne oman etunsa tai toisen edun puolesta, edellyttäen, että kuljetussopimuksessa asetetut velvollisuudet täytetään.

15 artikla

Lähettäjän ja vastaanottajan väliset suhteet tai kolmansien osapuolten keskinäiset suhteet

1. Tämän yleissopimuksen 12, 13 ja 14 artiklan määräykset eivät vaikuta lähettäjän ja vastaanottajan välisiin suhteisiin eivätkä sellaisten kolmansien osapuolten keskinäisiin suhteisiin, jotka ovat saaneet oikeutensa joko lähettäjältä tai vastaanottajalta.

2. Tämän yleissopimuksen 12, 13 ja 14 artiklan määräyksistä voidaan poiketa vain lentorahtikirjassa tai tavarakuitissa olevalla nimenomaisella määräyksellä.

16 artikla

Tulli-, järjestys- ja muut viranomaismääräykset

1. Lähettäjän on annettava tulli-, järjestys- ja muiden viranomaismääräysten edellyttämät tiedot ja asiakirjat, ennen kuin tavara voidaan luovuttaa vastaanottajalle. Lähettäjän on korvattava rahdinkuljettajalle tällaisten tietojen tai asiakirjojen puuttumisesta, puutteellisuudesta tai määräystenvastaisuudesta aiheutunut vahinko, jos vahinko ei johdu rahdinkuljettajan taikka sen palveluksessa olevan henkilön tai asiamiehen huolimattomuudesta.

2. Rahdinkuljettaja ei ole velvollinen tutkimaan, ovatko tiedot tai asiakirjat oikeita tai täydellisiä.

III LUKU

**RAHDINKULJETTAJAN VASTUUS JA VAHINGONKORVAUKSEN
LAAJUUS**

17 artikla

**Matkustajan kuolema tai loukkaantuminen — matkatavara-
vahinko**

1. Rahdinkuljettaja on vastuussa matkustajan kuolemasta tai ruumiinvammasta aiheutuneesta vahingosta ainoastaan sillä edellytyksellä, että kuoleman tai vamman aiheuttanut onnettomuus tapahtui ilma-aluksessa tai ilma-alukseen nousemisen tai siitä poistumisen yhteydessä.

2. Rahdinkuljettaja on vastuussa kirjatun matkatavaran tuhoutumisesta, katoamisesta tai vahingoittumisesta aiheutuneesta vahingosta ainoastaan sillä edellytyksellä, että tuhoutumisen, katoamisen tai vahingoittumisen aiheuttanut tapahtuma sattui ilma-aluksessa tai sellaisena aikana, jolloin kirjattu matkatavara oli rahdinkuljettajan huostassa. Rahdinkuljettaja ei kuitenkaan ole vastuussa, jos ja siinä määrin kuin vahinko aiheutui matkatavaran omasta viasta, laadusta tai puutteellisuudesta. Käsimatkatavaran osalta, henkilökohtaiset tavarat mukaan luettuina, rahdinkuljettaja on vastuussa, jos vahinko aiheutui rahdinkuljettajan taikka sen palveluksessa olevan henkilön tai asiamiehen huolimattomuudesta.

3. Jos rahdinkuljettaja myöntää kirjatun matkatavaran katoamisen tai jos kirjattu matkatavara ei ole saapunut perille kahdenkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona sen olisi pitänyt saapua, matkustajalla on oikeus saattaa rahdinkuljettajaa vastaan voimaan kuljetussopimuksesta johtuvat oikeudet.

4. Jollei toisin määrätä, tässä yleissopimuksessa käsitteellä "matkatavara" tarkoitetaan sekä kirjattua matkatavaraa että käsimatkatavaraa.

18 artikla

Tavaran vahingoittuminen

1. Rahdinkuljettaja on vastuussa tavaran tuhoutumisesta, katoamisesta tai vahingoittumisesta aiheutuneesta vahingosta ainoastaan sillä edellytyksellä, että vahingon aiheuttanut tapahtuma sattui ilmakuljetuksen aikana.

2. Rahdinkuljettaja ei kuitenkaan ole vastuussa, jos ja siinä määrin kuin rahdinkuljettaja näyttää, että tavaran tuhoutuminen, katoaminen tai vahingoittuminen johtui yhdestä tai useammasta seuraavasta seikasta:

- a) tavaran omasta viasta, laadusta tai puutteellisuudesta;
- b) tavaran puutteellisesta pakkaamisesta, jonka on suorittanut muu kuin rahdinkuljettaja tai sen palveluksessa oleva henkilö tai asiamies;
- c) sotatoimesta tai aseellisesta selkkauksesta;
- d) viranomaisen toimenpiteestä tavaran maahantuonnin, maasta viennin tai kauttakulun yhteydessä.

3. Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu ilmakuljetus käsittää sen ajanjakson, jolloin tavara on rahdinkuljettajan huostassa.

4. Ilmakuljetukseen ei sisälly lentoaseman ulkopuolella suoritettu maa-, meri- tai sisävesikuljetus. Jos tällainen kuljetus kuitenkin suoritetaan ilmakuljetussopimuksen perusteella tavaran lastaamiseksi, luovuttamiseksi tai uudelleen lastaamiseksi, vahingon katsotaan aiheutuneen ilmakuljetuksen aikana sattuneesta tapahtumasta, jos muuta ei näytetä. Jos rahdinkuljettaja ilman lähettäjän suostumusta korvaa kokonaan tai osittain muulla kuljetusmuodolla kuljetuksen, joka on osapuolten välisellä sopimuksella tarkoitettu ilmakuljetukseksi, tällaisen muulla kuljetusmuodolla suoritettua kuljetuksen katsotaan sisältyvän ilmakuljetukseen.

19 artikla

Viivästys

Rahdinkuljettaja on vastuussa vahingosta, joka on aiheutunut viivästyksestä matkustajien, matkatavaran tai tavaran ilmakuljetuksessa. Rahdinkuljettaja ei kuitenkaan ole vastuussa viivästyksestä aiheutuneesta vahingosta, jos se näyttää toteen, että rahdinkuljettaja ja sen palveluksessa olevat henkilöt ja asiamiehet ryhtyivät vahingon välttämiseksi kaikkiin toimenpiteisiin, joita on voitu kohtuudella edellyttää, tai jos niiden on ollut mahdotonta ryhtyä tällaisiin toimenpiteisiin.

20 artikla

Vastuusta vapauttaminen

Jos rahdinkuljettaja näyttää, että vahingon on aiheuttanut tai sen syntymiseen on myötävaikuttanut korvausta vaativan henkilön tai sen henkilön, jolta korvausta vaativa on saanut oikeutensa, oma huolimattomuus tai laiminlyönti, rahdinkuljettaja vapautuu kokonaan tai osittain vastuustaan korvausta vaativaa kohtaan siltä osin kuin sellainen huolimattomuus tai laiminlyönti on aiheuttanut vahingon tai myötävaikuttanut sen syntymiseen. Jos korvausta vaatii matkustajan kuoleman tai loukkaantumisen johdosta muu henkilö kuin kyseinen matkustaja, rahdinkuljettaja vapautuu samoin kokonaan tai osittain vastuusta siltä osin kuin kyseisen matkustajan huolimattomuus tai laiminlyönti on aiheuttanut vahingon tai myötävaikuttanut sen syntymiseen. Tätä artiklaa sovelletaan tämän yleissopimuksen kaikkiin korvausvastuuta koskeviin määräyksiin, 21 artiklan 1 kappale mukaan luettuna.

21 artikla

Korvaus matkustajan kuolemasta tai loukkaantumisesta

1. Rahdinkuljettaja ei voi sulkea pois tai rajoittaa vastuutaan 17 artiklan 1 kappaleen nojalla määräytyvästä vahingonkorvauksesta siltä osin kuin korvauksen määrä ei ylitä 100 000 erityisnosto-oikeutta matkustajaa kohden.

2. Rahdinkuljettaja ei ole vastuussa 17 artiklan 1 kappaleen nojalla määräytyvästä vahingonkorvauksesta siltä osin kuin se ylittää 100 000 erityisnosto-oikeutta matkustajaa kohden, jos rahdinkuljettaja näyttää, että:

- a) tällainen vahinko ei aiheutunut rahdinkuljettajan tai sen palveluksessa olevien henkilöiden tai asiamiesten huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä; tai

b) tällainen vahinko aiheutui yksinomaan kolmannen osapuolen huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä.

22 artikla

Vastuun ylärajat viivästyksen, matkatavaran ja tavaransa

1. Matkustajien kuljetuksessa rahdinkuljettajan korvausvastuu 19 artiklan mukaisesta viivästyksestä aiheutuneen vahingon osalta on rajoitettu 4 150:een erityisnosto-oikeuteen matkustajaa kohden.

2. Matkatavaran kuljetuksessa rahdinkuljettajan korvausvastuu matkatavaran tuhoutumisen, katoamisen, vahingoittumisen tai viivästyksen osalta on rajoitettu 1 000:een erityisnosto-oikeuteen matkustajaa kohden, paitsi jos matkustaja on kirjaton matkatavaran rahdinkuljettajalle jättäessään erityisesti ilmoittanut sen etuuden määrän, joka liittyy matkatavaran määräpaikkaan toimittamiseen, ja suorittanut mahdollisesti vaaditun lisämaksun. Tässä tapauksessa rahdinkuljettaja on velvollinen suorittamaan korvauksena enintään ilmoitetun määrän, jollei se näytä, että ilmoitettu määrä on suurempi kuin matkustajan ilmoittaman määräpaikkaan toimittamiseen liittyvän etuuden todellinen arvo.

3. Tavaransa kuljetuksessa rahdinkuljettajan korvausvastuu on tavaransa tuhoutumisen, katoamisen, vahingoittumisen tai viivästyksen osalta rajoitettu 17 erityisnosto-oikeuteen kilogrammaa kohden, paitsi jos lähettäjä on kollin rahdinkuljettajalle jättäessään erityisesti ilmoittanut sen etuuden määrän, joka liittyy tavaransa määräpaikkaan toimittamiseen ja suorittanut mahdollisesti vaaditun lisämaksun. Tässä tapauksessa rahdinkuljettaja on velvollinen suorittamaan korvauksena enintään ilmoitetun määrän, jollei se näytä, että ilmoitettu määrä on suurempi kuin lähettäjän ilmoittaman määräpaikkaan toimittamiseen liittyvän etuuden todellinen arvo.

4. Siinä tapauksessa, että osa tavarasta tai sen sisällöstä tuhoutuu, katoaa, vahingoittuu tai viivästyy, rahdinkuljettajan korvausvastuun rajaa määritettäessä otetaan huomioon vain kyseisen kollin tai kyseisten kollien kokonaispaino. Jos tavaransa osan tai sen sisällön tuhoutuminen, katoaminen, vahingoittuminen tai viivästys kuitenkin vaikuttaa samaan lentorahdikirjaan tai tavarakuittiin merkittyjen tai, jos näitä ei ole laadittu, 4 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuihin muulla kirjattujen kollien arvoon, on kuitenkin myös viimeksi mainitun kollin tai kollien kokonaispaino otettava huomioon korvausvastuun rajaa määritettäessä.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos näytetään, että vahinko on johtunut rahdinkuljettajan taikka sen palveluksessa olevien henkilöiden tai asiamiesten teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai huolimattomuudesta ja tietoisena siitä, että teko tai laiminlyönti todennäköisesti aiheuttaa vahingon. Palveluksessa olevan henkilön tai asiamiehen teon tai laiminlyönnin osalta edellytyksenä on lisäksi, että tämä palveluksessa oleva henkilö tai asiamies on toiminut tässä tehtävässään.

6. Tässä artiklassa ja 21 artiklassa määrätyt rajat eivät estä tuomioistuinta määräämästä oman lainsäädäntönsä mukaisesti maksettavaksi lisäksi oikeudenkäyntikuluja ja muita kantajalle

kanteesta aiheutuneita kuluja kokonaan tai osaksi, korko mukaan luettuna. Edellä olevaa määräästä ei sovelleta, jos tuomittu vahingonkorvaus, lukuun ottamatta oikeudenkäyntikuluja ja muita oikeudenkäynnistä aiheutuvia kuluja ei ylitä määrää, jonka rahdinkuljettaja on kirjallisesti tarjonnut kantajalle kuuden kuukauden kuluessa tapahtumasta, joka on aiheuttanut vahingon, tai ennen oikeudenkäynnin vireillepanoa, jos se tapahtuu myöhemmin.

23 artikla

Rahayksikköjen muuntaminen

1. Tässä yleissopimuksessa erityisnosto-oikeuksina ilmaistujen määrien katsotaan viittaavan Kansainvälisen valuuttarahaston määrittelemään erityisnosto-oikeuteen. Kun korvausasia on saatettu tuomioistuimen ratkaistavaksi, nämä määrät muutetaan kansalliseksi valuutaksi sen arvon mukaan, joka kyseisellä valuutalla on tuomion antamispäivänä suhteessa erityisnosto-oikeuteen. Kansainvälisen valuuttarahaston jäsenenä olevan sopimusvaltion kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan sen arvostusmenetelmän mukaan, jota Kansainvälinen valuuttarahasto on tuomion antamispäivänä soveltanut toiminnoissaan ja toimenpiteissään. Kansainvälisen valuuttarahaston ulkopuolisen sopimusvaltion kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan tämän sopimusvaltion määrittämällä tavalla.

2. Valtiot, jotka eivät ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäseniä ja joiden laki ei mahdollista tämän artiklan 1 kappaleen määräysten soveltamista, voivat kuitenkin ratifioidessaan tämän yleissopimuksen, liittyessään siihen tai milloin tahansa sen jälkeen ilmoittaa, että niiden alueella tapahtuvassa oikeudenkäynnissä rahdinkuljettajan korvausvastuu on rajoitettu 21 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa 1 500 000 rahayksikköön matkustajaa kohden, 22 artiklan 1 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa 62 500 rahayksikköön matkustajaa kohden, 22 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa 15 000 rahayksikköön matkustajaa kohden ja 22 artiklan 3 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa 250 rahayksikköön kilogrammaa kohden. Tämä rahayksikkö vastaa kuuttakymmentäviittä ja puolta milligrammaa yhdeksänsadan tuhannesosan pitoista kultaa. Nämä määrät voidaan pyöristää, kun ne muunnetaan kyseessä olevaksi kansalliseksi valuutaksi. Määrät muutetaan kansalliseksi valuutaksi kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen viimeisessä virkkeessä mainittu laskutoimitus ja tämän artiklan 2 kappaleessa mainittu muuntaminen on tehtävä siten, että 21 ja 22 artiklassa tarkoitetuille määrille annetaan sopimusvaltion kansallisessa valuutassa mahdollisuuksien mukaan sama reaaliarvo, joka seuraisi tämän artiklan 1 kappaleen kolmen ensimmäisen virkkeen määräysten soveltamisesta. Tallettaessaan tämän yleissopimuksen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, sopimusvaltioiden on annettava tallettajalle tiedoksi tapauskohtaisesti joko tämän artiklan 1 kappaleen mukainen laskutapa tai tämän artiklan 2 kappaleen mukaisen muuntamisen tulos sekä tällaisessa laskutavassa tai muuntamisen tuloksessa tapahtuneet muutokset.

24 artikla

Korvausvastuun rajojen tarkistaminen

1. Tallettajan on tarkistettava 21, 22 ja 23 artiklassa määrätty korvausvastuun rajat viiden vuoden välein siten, että ensimmäinen tarkistus suoritetaan tämän yleissopimuksen voimaantulopäivää seuraavan viidennen vuoden lopussa tai, jollei yleissopimus tule voimaan viiden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona se avataan allekirjoittamista varten, vuoden kuluessa yleissopimuksen voimaantulosta käyttäen viitteenä inflaatiotekijää, joka vastaa sitä inflaation tasoa, joka on kertynyt edellisestä korvausvastuun rajojen muutoksesta tai ensi vaiheessa yleissopimuksen voimaantulosta lähtien, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tämän yleissopimuksen 25 artiklan määräysten soveltamiseen ja jollei alla olevasta 2 kappaleesta muuta johdu. Inflaation taso, jota käytetään inflaatiotekijän määrittämiseksi, on niiden valtioiden kuluttajahintaindeksin vuosittaisen nousun tai laskun painotettu keskiarvo, joiden valuutat muodostavat 23 artiklan 1 kappaleessa mainitun erityisnoston oikeuden.

2. Jos edeltävässä kappaleessa tarkoitetun tarkistuksen tuloksena todetaan, että inflaatiotekijä on ylittänyt 10 prosenttia, tallettajan on ilmoitettava sopimusvaltioille korvausvastuun rajojen muuttamisesta. Tällainen muutos tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun muutoksesta on ilmoitettu sopimusvaltioille. Jos kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun muutoksesta on ilmoitettu sopimusvaltioille, sopimusvaltioiden enemmistö on ilmoittanut tallettajalle, että ne eivät hyväksy muutosta, se ei tule voimaan, ja tallettaja saattaa asian sopimusvaltioiden kokouksen käsiteltäväksi. Tallettajan on ilmoitettava välittömästi kaikille sopimusvaltioille kaikkien muutosten voimaantulosta.

3. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kappaleessa määrätään, tämän artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua menettelyä sovelletaan aina, kun yksi kolmasosa sopimusvaltioista ilmoittaa sitä haluavansa ja sillä edellytyksellä, että 1 kappaleessa tarkoitettu inflaatiotekijä on ylittänyt 30 prosenttia edellisen muutoksen jälkeen tai tämän yleissopimuksen voimaantulopäivän jälkeen, jollei korvausvastuun rajoja ole muutettu aikaisemmin. Myöhemmät tämän artiklan 1 kappaleen mukaiset tarkistukset suoritetaan viiden vuoden välein, ensimmäisen kerran tämän kappaleen mukaisten tarkistusten päivämäärää seuraavan viidennen vuoden lopussa.

25 artikla

Korvausvastuun rajoittamista koskeva määräys

Rahdinkuljettaja voi määrätä, että kuljetussopimukseen sovelletaan tässä yleissopimuksessa määrättyä korkeampia korvausvastuun ylärajoja tai että kuljetussopimukseen ei sovelleta mitään korvausvastuun ylärajoja.

26 artikla

Sopimusehtojen pätemättömyys

Sopimusehto, jonka tarkoituksena on vapauttaa rahdinkuljettaja korvausvastuusta tai määrätä korvausvastuulle tässä yleissopimuksessa määrättyä alempi yläraja, on mitätön, mutta sellaisen ehdon mitättömyys ei tee mitättömäksi koko sopi-

musta, johon sovelletaan edelleen tämän yleissopimuksen määräyksiä.

27 artikla

Sopimusvapaus

Tämän yleissopimuksen määräykset eivät estä rahdinkuljettajaa kieltäytymästä kuljetussopimuksesta, luopumasta tämän yleissopimuksen mukaisesta suojasta tai asettamasta sellaisia ehtoja, jotka eivät ole ristiriidassa tämän yleissopimuksen määräysten kanssa.

28 artikla

Ennakkomaksut

Mikäli lento-onnettomuudesta aiheutuu matkustajien kuolema tai loukkaantuminen, rahdinkuljettaja suorittaa viipymättä kansallisen lainsäädäntönsä sitä edellyttäessä ennakkomaksuja luonnolliselle henkilölle tai henkilöille, joilla on oikeus vaatia korvauksia, tällaisten henkilöiden välittömän taloudellisen tarpeen tyydyttämiseksi. Tällaiset ennakkomaksut eivät tarkoita korvausvastuun myöntämistä, ja ne voidaan vähentää rahdinkuljettajan myöhemmin vahingonkorvauksena maksamista määräistä.

29 artikla

Korvausvaatimusten perusta

Matkustajien, matkatavaran ja tavaran kuljetuksessa korvauskanne voidaan, riippumatta siitä, perustuuko se tähän yleissopimukseen, sopimukseen, sopimuksen ulkopuoliseen korvausvastuuseen tai muuhun perusteeseen, nostaa ainoastaan tässä yleissopimuksessa määrättyjen ehtojen ja korvausvastuun rajojen mukaisesti, tämän kuitenkin vaikuttamatta siihen, kenellä on oikeus nostaa kanne ja mikä kunkin oikeuden sisältö on. Tällaisen kanteen perusteella ei voida tuomita rangaistusluonteisia, varoittavia tai muita aiheutuneen vahingon määrän ylittäviä korvauksia.

30 artikla

Rahdinkuljettajan palveluksessa olevat henkilöt ja asiamiehet — korvausvaatimusten kokonaismäärä

1. Jos rahdinkuljettajan palveluksessa olevaa henkilöä tai asiamiestä vastaan nostetaan kanne, joka johtuu tässä yleissopimuksessa tarkoitettusta vahingosta, tällaisella palveluksessa olevalla henkilöllä tai asiamiehellä on, jos hän näyttää toimineensa tässä tehtävässään, oikeus vedota samoihin ehtoihin ja korvausvastuun rajoihin, joihin rahdinkuljettajalla itsellään on oikeus vedota tämän yleissopimuksen nojalla.

2. Korvauksen kokonaismäärä, joka rahdinkuljettaja ja tämän palveluksessa oleva henkilö tai asiamies voidaan velvoittaa maksamaan, ei tässä tapauksessa saa ylittää mainittuja rajoja.

3. Tavaran kuljetusta lukuunottamatta tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos näytetään, että vahinko on aiheutunut rahdinkuljettajan palveluksessa olevan henkilön tai asiamiehen teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen tai joka on tehty törkeästä huolimattomuudesta ja tietoisena siitä, että teko tai laiminlyönti todennäköisesti aiheuttaa vahingon.

31 artikla

Muistutusten tekeminen

1. Jollei muuta näytetä, se, että vastaanottaja on vastaanottanut kirjatun matkatavaran tai tavaran tekemättä muistutusta, on todisteena siitä, että matkatavara tai tavara on toimitettu hyvässä kunnossa ja kuljetusasiakirjan tai 3 artiklan 2 kappaleessa ja 4 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetulla muulla tavalla kirjattujen tietojen mukaisesti.

2. Vastaanottajan on tehtävä vahinkoa koskeva muistutus rahdinkuljettajalle heti kun vahinko on havaittu, kuitenkin kirjatun matkatavaran osalta viimeistään seitsemän ja tavaran osalta viimeistään neljäntoista päivän kuluessa vastaanottamispäivästä. Viivästymistä koskeva muistutus on tehtävä viimeistään kahdenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun matkatavara tai tavara on asetettu hänen saatavilleen.

3. Muistutus on aina tehtävä kirjallisesti ja se on annettava tai lähetettävä edellä mainittujen määräaikojen kuluessa.

4. Jos muistutusta ei ole tehty edellä mainittujen määräaikojen kuluessa, kannevalta rahdinkuljettajaa vastaan on menettetty, paitsi jos rahdinkuljettaja on menetellyt petollisesti.

32 artikla

Vahingosta vastuussa olevan henkilön kuolema

Jos vahingosta vastuussa oleva henkilö kuolee, vahingonkorvauskanne voidaan nostaa tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti hänen oikeudenomistajiaan vastaan.

33 artikla

Tuomioistuimen toimivalta

1. Vahingonkorvauskanne on kantajan valinnan mukaan pantava vireille jonkin sopimusvaltion alueella joko rahdinkuljettajan kotipaikan tai päätoimipaikan tuomioistuimessa tai tuomioistuimessa siinä toimipaikassa, jonka välityksellä kuljetussopimus on tehty, taikka määräpaikan tuomioistuimessa.

2. Matkustajan kuolemasta tai loukkaantumisesta aiheutuvaan vahinkoon perustuva korvauskanne voidaan panna vireille jossakin tämän artiklan 1 kappaleessa mainitussa tuomioistuimessa tai sen sopimusvaltion alueella, jossa matkustajalla oli onnettomuuden aikaan pääasiallinen ja pysyvä asuinpaikka ja jonne tai josta rahdinkuljettaja järjestää matkustajien ilmakuljetuksia joko omilla ilma-aluksillaan tai kaupallisen sopimuksen mukaisesti muun rahdinkuljettajan ilma-aluksilla, ja jossa tämä rahdinkuljettaja harjoittaa matkustajien ilmakuljetuksiin liittyvää liiketoimintaa tiloissa, jotka se itse tai muu rahdinkuljettaja, jonka kanssa se on tehnyt kaupallisen sopimuksen, on vuokrannut tai omistaa.

3. Tämän artiklan 2 kappaleessa tarkoitetaan

a) 'kaupallisella sopimuksella' sopimusta, joka ei ole edustusopimus, ja joka on tehty rahdinkuljettajien välillä yhteisten ilmakuljetuspalvelujen tarjoamisesta matkustajille;

b) 'pääasiallisella ja pysyvällä asuinpaikalla' yhtä määrättyä ja vakinaista asuinpaikkaa, joka matkustajalla oli onnettomuuden aikaan. Matkustajan kansallisuus ei ole ratkaiseva seikka tässä suhteessa.

4. Oikeudenkäyntimenettelyä koskeviin kysymyksiin sovelletaan asiaa käsittelevän tuomioistuimen lainsäädäntöä.

34 artikla

Välimiesmenettely

1. Tämän artiklan määräysten mukaisesti tavaran kuljetusta koskevan sopimuksen osapuolet voivat sopia, että rahdinkuljettajan tähän yleissopimukseen perustuvaa vastuuta koskeva riita ratkaistaan välimiesmenettelyssä. Tällainen sopimus on tehtävä kirjallisesti.

2. Välimiesmenettelyn on, kantajan valinnan mukaan, tapahduttava jollakin 33 artiklassa tarkoitetulla lainkäyttöalueella.

3. Välimiehen tai välimiesoikeuden on sovellettava tämän yleissopimuksen määräyksiä.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kappaleen määräysten katsotaan olevan osa jokaista välimiesmenettelyä koskevaa lauseketta tai sopimusta, ja sellainen välimiesmenettelyä koskevan lausekkeen tai sopimuksen ehto, joka on näiden määräysten vastainen, on mitätön.

35 artikla

Kanneoikeuden vanhentuminen

1. Oikeus vahingonkorvaukseen menetetään, jos kannetta ei nosteta kahden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona ilma-alus on saapunut määräpaikkaan, tai siitä päivästä, jona ilma-aluksen olisi pitänyt saapua määräpaikkaan, tai siitä päivästä, jona kuljetus on keskeytynyt.

2. Tapa, jolla kyseinen määräaika lasketaan, määräytyy asiaa käsittelevän tuomioistuimen lainsäädännön mukaisesti.

36 artikla

Perättäinen kuljetus

1. Jos kuljetuksen suorittaa usea perättäinen rahdinkuljettaja ja kuljetus vastaa 1 artiklan 3 kappaleen määritelmää, jokaiseen matkustajaa, matkatavaraa tai tavaraa ottavaan rahdinkuljettajaan sovelletaan tämän yleissopimuksen määräyksiä, ja sen katsotaan olevan yksi kuljetussopimuksen osapuolista siltä osin kuin sopimus koskee sitä kuljetuksen osaa, joka suoritetaan kyseisen rahdinkuljettajan valvonnassa.

2. Tällaisen kuljetuksen osalta matkustaja tai hänen oikeudenomistajansa voi nostaa kanteen ainoastaan sitä rahdinkuljettajaa vastaan, jonka suorittaman kuljetuksen aikana onnettomuus tai viivästys tapahtui, paitsi siinä tapauksessa, että ensimmäinen rahdinkuljettaja on nimenomaisesti sopinut ottavansa vastuun koko matkasta.

3. Matkatavaran tai tavarana osalta matkustajalla tai lähettäjällä on kanneoikeus ensimmäistä rahdinkuljettajaa vastaan, ja matkustajalla tai tavarana oikeutetulla vastaanottajalla on kanneoikeus viimeistä rahdinkuljettajaa vastaan, ja lisäksi kukin voi nostaa kanteen sitä rahdinkuljettajaa vastaan, jonka suorittaman kuljetuksen aikana tuhoutuminen, katoaminen, vahinko tai viivästys tapahtui. Nämä rahdinkuljettajat ovat yhteisvastuussa matkustajalle, lähettäjälle tai vastaanottajalle.

37 artikla

Takautumisoikeus kolmansia osapuolia kohtaan

Mikään tässä yleissopimuksessa ei vaikuta siihen, onko sen määräysten mukaisesti vahingosta vastuussa olevalla henkilöllä takautumisoikeus muuta henkilöä kohtaan.

IV LUKU

YHDISTETTY KULJETUS

38 artikla

Yhdistetty kuljetus

1. Jos yhdistetty kuljetus suoritetaan osittain ilmakuljetuksena ja osittain muuta kuljetustapaa käyttäen, tämän yleissopimuksen määräyksiä sovelletaan, jollei 18 artiklan 4 kappaleesta muuta johdu, ainoastaan ilmakuljetukseen, edellyttäen, että ilmakuljetus täyttää 1 artiklassa asetetut ehdot.

2. Mikään tässä yleissopimuksessa ei estä yhdistetyn kuljetuksen osapuolia sisällyttämästä ilmakuljetusta koskevaan asiakirjaan ehtoja, jotka koskevat muita kuljetustapoja, edellyttäen, että tämän yleissopimuksen määräyksiä noudatetaan ilmakuljetuksen osalta.

V LUKU

MUUN HENKILÖN KUIN SOPIMUKSEN TEHNEEN RAHDINKULJETTAJAN SUORITTAMAT KULJETUKSET

39 artikla

Sopimuksen tehnyt rahdinkuljettaja — tosiasiallinen rahdinkuljettaja

Tämän luvun määräyksiä sovelletaan, kun henkilö, jäljempänä 'sopimuksen tehnyt rahdinkuljettaja', tekee tämän yleissopimuksen alaan kuuluvan kuljetussopimuksen matkustajan tai lähettäjän taikka sellaisen henkilön kanssa, joka toimii matkustajan tai lähettäjän lukuun, ja toinen henkilö, jäljempänä 'tosiasiallinen rahdinkuljettaja', suorittaa kuljetuksen sopimuksen tehneen rahdinkuljettajan toimeksiannosta kokonaan tai osittain, mutta ei ole kyseisen kuljetuksen osalta tässä yleissopimuksessa tarkoitettu perättäinen rahdinkuljettaja. Tällaisen toimeksiannon katsotaan olevan olemassa, jollei toisin näytetä.

40 artikla

Sopimuksen tehneen rahdinkuljettajan ja tosiasiallisen rahdinkuljettajan vastuu

Jos tosiasiallinen rahdinkuljettaja suorittaa kokonaan tai osittain kuljetuksen, joka 39 artiklassa tarkoitettua sopimuksen mukaan kuuluu tämän yleissopimuksen soveltamisalaan, sekä sopimuksen tehneeseen rahdinkuljettajaan että tosiasialliseen rahdinkuljettajaan sovelletaan tämän yleissopimuksen määräyksiä, jollei tässä luvussa toisin määrätä. Yleissopimusta sovelletaan sopimuksen tehneeseen rahdinkuljettajaan koko sopimuksen mukaisen kuljetuksen osalta ja tosiasialliseen rahdinkuljettajaan ainoastaan sen suorittaman kuljetuksen osalta.

41 artikla

Keskinäinen vastuu

1. Tosiasiallisen rahdinkuljettajan tekojen sekä sen palveluksessa olevien henkilöiden ja asiamiesten tässä tehtävässään suorittamat teot ja laiminlyönnit katsotaan tosiasiallisen rahdinkuljettajan suorittaman kuljetuksen osalta myös sopimuksen tehneen rahdinkuljettajan suorittamiksi.

2. Sopimuksen tehneen rahdinkuljettajan sekä sen palveluksessa olevien henkilöiden ja asiamiesten tässä tehtävässään suorittamat teot ja laiminlyönnit katsotaan tosiasiallisen rahdinkuljettajan suorittaman kuljetuksen osalta myös tosiasiallisen rahdinkuljettajan suorittamiksi. Tällaisesta teosta tai laiminlyönnistä aiheutuva tosiasiallisen rahdinkuljettajan korvausvastuu ei kuitenkaan saa ylittää 21, 22, 23 ja 24 artiklassa määrättyjä rajoja. Jos sopimuksen tehnyt rahdinkuljettaja on erityisellä sopimuksella sitoutunut velvoitteisiin, jotka eivät perustu tähän yleissopimukseen, tai luopunut tähän yleissopimukseen perustuvista oikeuksista tai suojasta taikka jos määräpaikkaan toimitamiseen liittyvästä etuudesta on annettu 22 artiklassa tarkoitettu erityinen ilmoitus, tällainen erityinen sopimus tai ilmoitus ei koske tosiasiallista rahdinkuljettajaa, jollei tämä ole sitä hyväksynyt.

42 artikla

Muistutusten ja ohjeiden vastaanottaja

Rahdinkuljettajalle tämän yleissopimuksen mukaisesti tehtävillä muistutuksilla ja annettavilla ohjeilla on sama vaikutus riippumatta siitä, osoitetaanko ne sopimuksen tehneelle rahdinkuljettajalle vai tosiasialliselle rahdinkuljettajalle. Tämän yleissopimuksen 12 artiklassa tarkoitetuilla ohjeilla on kuitenkin vaikutusta ainoastaan, jos ne osoitetaan sopimuksen tehneelle rahdinkuljettajalle.

43 artikla

Rahdinkuljettajan palveluksessa olevat henkilöt ja asiamiehet

Tosiasiallisen rahdinkuljettajan suorittaman kuljetuksen osalta tämän tai sopimuksen tehneen rahdinkuljettajan palveluksessa olevalla henkilöllä tai asiamiehellä on, jos hän näyttää toimineensa tässä tehtävässään, oikeus vedota samoihin ehtoihin ja korvausvastuun rajoihin, joita sovelletaan tämän yleissopimuksen mukaan rahdinkuljettajaan, jonka palveluksessa tai jonka asiamies hän on, jollei hänen näytetä toimineen tavalla, joka estää korvausvastuun rajoihin vetoamisen tämän yleissopimuksen mukaisesti.

44 artikla

Vahingonkorvausten kokonaismäärä

Tosiasiallisen rahdinkuljettajan suorittaman kuljetuksen osalta se korvauksen kokonaismäärä, joka vaaditaan tältä rahdinkuljettajalta, sopimuksen tehneeltä rahdinkuljettajalta ja heidän palveluksessaan olevalta henkilöltä tai asiamieheltä, joka on toiminut tässä tehtävässään, ei saa ylittää sitä enimmäismäärää, joka tämän yleissopimuksen mukaan voitaisiin määrätä joko sopimuksen tehneen tai tosiasiallisen rahdinkuljettajan maksettavaksi, mutta kukaan mainituista henkilöistä ei ole velvollinen korvaamaan häneen sovellettavan korvausvastuun rajan ylittävää määrää.

45 artikla

Korvauskanteiden vastaaja

Tosiasiallisen rahdinkuljettajan suorittaman kuljetuksen osalta vahingonkorvauskanne voidaan nostaa kantajan valinnan mukaan tätä rahdinkuljettajaa, sopimuksen tehnyttä rahdinkuljettajaa tai molempia vastaan yhdessä tai erikseen. Jos kanne kohdistetaan ainoastaan yhteen näistä rahdinkuljettajista, tällä rahdinkuljettajalla on oikeus vaatia toinen rahdinkuljettaja liitettäväksi asianosaiseksi oikeudenkäyntiin, jolloin oikeudenkäyntimenettelyyn ja oikeusvaikutuksiin sovelletaan asiaa käsittelevän tuomioistuimen lainsäädäntöä.

46 artikla

Erityinen toimivalta

Tämän yleissopimuksen 45 artiklassa tarkoitettu vahingonkorvauskanne on kantajan valinnan mukaan pantava vireille jonkin sopimusvaltion alueella joko siinä tuomioistuimessa, jossa kanne voidaan 33 artiklan määräysten mukaisesti panna vireille sopimuksen tehnyttä rahdinkuljettajaa vastaan, taikka tosiasiallisen rahdinkuljettajan kotipaikan tai päätoimipaikan tuomioistuimessa.

47 artikla

Sopimusehtojen pätemättömyys

Sopimusehto, jonka tarkoituksena on vapauttaa sopimuksen tehnyt tai tosiasiallinen rahdinkuljettaja tämän luvun mukaisesta korvausvastuusta tai määrätä korvausvastuulle tässä luvussa määrättyä alempi yläraja, on mitätön, mutta sellaisen ehdon mitättömyys ei tee mitättömäksi koko sopimusta, johon sovelletaan edelleen tämän luvun määräyksiä.

48 artikla

Sopimuksen tehneen ja tosiasiallisen rahdinkuljettajan keskinäiset suhteet

Lukuun ottamatta 45 artiklan määräyksiä mikään tässä luvussa ei vaikuta rahdinkuljettajien keskinäisiin oikeuksiin ja velvolli-

suuksiin, mukaan luettuna mahdollinen takautumisoikeus tai oikeus korvaukseen.

VI LUKU

MUUT MÄÄRÄYKSET

49 artikla

Pakollinen soveltaminen

Kuljetussopimukseen sisältyvät ehdot ja ennen vahingon tapahtumista tehty erityissopimukset, joilla osapuolet pyrkivät rikkomään tämän yleissopimuksen määräyksiä joko päättämällä sovellettavasta laista tai muuttamalla tuomioistuimen toimivaltaa koskevia määräyksiä, ovat mitättömiä.

50 artikla

Vakuutus

Sopimusvaltioiden on edellytettävä, että niiden rahdinkuljettajilla on voimassa riittävä vakuutus, joka kattaa niille tämän yleissopimuksen mukaan kuuluvan korvausvastuun. Sopimusvaltio, johon rahdinkuljettaja suorittaa kuljetuksia, voi edellyttää tämän toimittavan todisteet siitä, että sillä on voimassa riittävä vakuutus, joka kattaa sille tämän yleissopimuksen mukaan kuuluvan korvausvastuun.

51 artikla

Poikkeuksellisissa olosuhteissa suoritettut kuljetukset

Tämän yleissopimuksen 3—5, 7 ja 8 artiklan kuljetusasiakirjoihin liittyviä määräyksiä ei sovelleta, jos kuljetus on suoritettu poikkeuksellisissa olosuhteissa rahdinkuljettajan tavanomaisen liiketoiminnan ulkopuolella.

52 artikla

Päivän määritelmä

Tässä yleissopimuksessa 'päivällä' tarkoitetaan kalenteripäivää eikä työpäivää.

VII LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

53 artikla

Allekirjoittaminen, ratifiointi ja voimaantulo

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten Montrealissa 28 päivänä toukokuuta 1999 valtioille, jotka osallistuvat Montrealissa 10—28 päivänä toukokuuta 1999 pidettyyn kansainväliseen ilmailuoikeuden konferenssiin. Yleissopimus on 28 päivänä toukokuuta 1999 jälkeen avoinna allekirjoittamista varten kaikille valtioille Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön päämajassa Montrealissa, kunnes se tulee voimaan tämän artiklan 6 kappaleen mukaisesti.

2. Tämä yleissopimus on vastaavasti avoinna allekirjoittamista varten alueellisille taloudellisen yhdentymisen järjestöille. Tässä yleissopimuksessa "alueellisella taloudellisen yhdentymisen järjestöllä" tarkoitetaan tietyn alueen täysivaltaisten valtioiden perustamaa järjestöä, jolla on toimivaltaa tietyissä tämän yleissopimuksen alaan kuuluvissa asioissa ja joka on asianmukaisesti valtuutettu allekirjoittamaan sekä ratifioimaan tai hyväksymään tämä yleissopimus tai liittymään siihen. Tässä yleissopimuksessa oleva viittaus "sopimusvaltioon" tai "sopimusvaltioihin" muualla kuin 1 artiklan 2 kappaleessa, 3 artiklan 1 kappaleen b kohdassa, 5 artiklan b kohdassa, 23, 33 ja 46 artiklassa sekä 57 artiklan b kohdassa koskee myös alueellisia taloudellisen yhdentymisen järjestöjä. Tämän yleissopimuksen 24 artiklassa olevat viittaukset "sopimusvaltioiden enemmistöön" ja "yhteen kolmasosaan sopimusvaltioista" eivät koske alueellisia taloudellisen yhdentymisen järjestöjä.

3. Tämän yleissopimuksen allekirjoittaneiden valtioiden ja alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen on ratifioitava se.

4. Valtio tai alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö, joka ei allekirjoita tätä yleissopimusta, voi hyväksyä sen tai liittyä siihen milloin tahansa.

5. Ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjat on talletettava Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön huostaan, joka täten määrätään tallettajaksi.

6. Tämä yleissopimus tulee voimaan kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä lukien, jona kolmaskymmenes ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu tallettajan huostaan, niiden valtioiden välillä, jotka ovat tallettaneet tällaisen asiakirjan. Alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön tallettamaa asiakirjaa ei lasketa mukaan tätä kappaletta sovellettaessa.

7. Muiden valtioiden ja muiden alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen osalta tämä yleissopimus tulee voimaan kuudenkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona kyseisen valtion tai järjestön ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu.

8. Tallettaja ilmoittaa kaikille allekirjoittajille ja sopimusvaltioille viipymättä:

- a) jokaisesta tämän yleissopimuksen allekirjoittamisesta ja allekirjoittamispäivästä;
- b) jokaisesta ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta ja tallettamispäivästä;
- c) tämän yleissopimuksen voimaantulopäivästä;
- d) tämän yleissopimuksen mukaista korvausvastuun rajoittamista koskevien muutosten voimaantulopäivästä;
- e) 54 artiklan mukaisista irtisanomisista.

54 artikla

Irtisanominen

1. Sopimusvaltio voi irtisanoa tämän yleissopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti tallettajalle.
2. Irtisanominen tulee voimaan sadankahdeksankymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona tallettaja on vastaanottanut ilmoituksen.

55 artikla

Suhde muihin Varsovan yleissopimuksen asiakirjoihin

Tämän yleissopimuksen määräykset ovat ensisijaisia suhteessa kaikkiin kansainvälisiin ilmakuljetuksiin sovellettaviin sääntöihin:

- 1) tämän yleissopimuksen sopimusvaltioiden välillä sillä perusteella, että molemmat valtiot ovat sopimuspuolina:
 - a) Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitetussa eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä koskevassa yleissopimuksessa (jäljempänä "Varsovan yleissopimus");
 - b) Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitetun eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä koskevan yleissopimuksen muuttamisesta tehdyssä pöytäkirjassa, joka on tehty Haagissa 28 päivänä syyskuuta 1955 (jäljempänä "Haagin pöytäkirja");
 - c) Varsovan yleissopimusta täydentävässä yleissopimuksessa eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta, jonka suorittaa toinen kuin sopimuksen tehnyt rahdinkuljettaja, koskevien sääntöjen yhtenäistämisestä, joka on allekirjoitettu Guadalajarassa 18 päivänä syyskuuta 1961 (jäljempänä "Guadalajaran yleissopimus");
 - d) Guatemala Cityssä 8 päivänä maaliskuuta 1971 allekirjoitetussa pöytäkirjassa Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitetun, Haagissa 28 päivänä syyskuuta 1955 tehdyllä pöytäkirjalla muutetun, eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä koskevan yleissopimuksen muuttamisesta (jäljempänä "Guatemala Cityn pöytäkirja");
 - e) Haagin pöytäkirjalla muutetun tai sekä Haagin pöytäkirjalla että Guatemala Cityn pöytäkirjalla muutetun Varsovan yleissopimuksen muuttamisesta tehdyissä lisäpöytäkirjoissa 1—3 ja Montrealin neljännessä pöytäkirjassa, jotka on allekirjoitettu Montrealissa 25 päivänä syyskuuta 1975 (jäljempänä "Montrealin pöytäkirjat"); tai
- 2) tämän yleissopimuksen yksittäisen sopimusvaltion alueella sillä perusteella, että tämä valtio on sopimuspuolena yhdessä tai useammassa edellä olevassa a—e alakohdassa tarkoitettussa asiakirjassa.

56 artikla

Valtiot, joissa on useampi kuin yksi oikeusjärjestelmä

1. Jos jossakin valtiossa on kaksi tai useampia alueita, joissa on voimassa erilainen oikeusjärjestelmä tämän yleissopimuksen alaan kuuluvissa asioissa, se voi allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai liittyessään siihen antaa selityksen, jonka mukaan tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin sen alueisiin tai ainoastaan yhteen tai useampaan niistä, ja se voi muuttaa tätä selitystä antamalla uuden selityksen milloin tahansa.

2. Selitys on toimitettava tallettajalle, ja siinä on mainittava nimenomaisesti ne alueet, joihin yleissopimusta sovelletaan.

3. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka on antanut selityksen:

- a) tämän yleissopimuksen 23 artiklassa olevien "kansallista valuuttaa" koskevien viittausten tulkitaan tarkoittavan tämän valtion kyseessä olevan alueen valuttaa; ja
- b) tämän yleissopimuksen 28 artiklassa olevan "kansallista lainsäädäntöä" koskevan viittauksen tulkitaan tarkoittavan tämän valtion kyseessä olevan alueen lainsäädäntöä.

57 artikla

Varaumat

Tähän yleissopimukseen ei saa tehdä varaumia, mutta sopimusvaltio voi milloin tahansa selittää tallettajalle osoitetulla ilmoituksella, että tätä yleissopimusta ei sovelleta:

- a) kansainväliseen ilmakuljetukseen, jonka kyseinen sopimusvaltio suorittaa suoraan muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen täysivaltaisen valtion tehtäviin ja velvollisuuksiin liittyen; ja/tai
- b) henkilöiden, tavarain ja matkatavaran kuljetukseen sen sotilasviranomaisille ilma-aluksilla, jotka kyseinen sopimusvaltio on rekisteröinyt tai vuokrannut ja joiden koko kapasiteetti on varattu näiden viranomaisten toimesta tai puolesta.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

TEHTY Montrealissa 28 päivänä toukokuuta 1999 arabian, englannin, espanjan, kiinan, ranskan ja venäjän kielellä ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen. Tämä yleissopimus talletetaan Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön arkistoon, ja tallettaja toimittaa siitä oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille tämän yleissopimuksen sopimusvaltioille, sekä kaikille Varsovan yleissopimuksen, Haagin pöytäkirjan, Guadalajaran yleissopimuksen, Guatemala Cityn pöytäkirjan ja Montrealin pöytäkirjojen sopimusvaltioille.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 9 päivänä heinäkuuta 2001,
ekologisista arviointiperusteista yhteisön ekotuotemerkin myöntämiseksi vuodepatjoille tehdyn
komission päätöksen 98/634/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1610)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/540/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämijärjestelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1980/2000 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3, 4 ja 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 3 artiklan mukaan ympäristömerkki voidaan myöntää tuotteelle, jolla on ominaisuuksia, joiden ansiosta se voi vaikuttaa merkittävästi keskeisten ympäristönäkökohtien parantamiseen.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 4 artiklassa säädetään, että erityiset ympäristömerkin myöntämisperusteet vahvistetaan tuoteryhmittäin.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 4 artiklassa säädetään, että ympäristömerkin myöntämisperusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset tarkistetaan hyvissä ajoin ennen kullekin tuoteryhmälle vahvistetun myöntämisperusteiden voimassaoloajan päättymistä, ja tämän perusteella tehdään ehdotus niiden voimassaoloajan jatkamisesta, kumoamisesta tai tarkistamisesta.
- (4) Komissio vahvisti päätöksellä 98/634/EY ⁽²⁾ ekologiset arviointiperusteet yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi vuodepatjoille, ja kyseisen päätöksen 3 artiklan mukaisesti arviointiperusteiden voimassaoloaika päättyi 1 päivänä lokakuuta 2001.
- (5) On aiheellista pidentää kyseisen tuoteryhmän määritelmän ja tuoteryhmää koskevien arviointiperusteiden

voimassaoloaikaa kahdeksallatoista kuukaudella niitä muuttamatta.

- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet on laadittu ja hyväksytty asetuksen (EY) N:o 1980/2000 6 artiklassa säädettyjen ympäristömerkin myöntämisperusteiden vahvistamisessa noudatettavien menettelyjen mukaisesti.
- (7) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1980/2000 17 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 98/634/EY 3 artikla seuraavasti:

"Tuoteryhmän määritelmä ja tuoteryhmää koskevat ekologiset arviointiperusteet ovat voimassa 2 päivästä lokakuuta 1998 1 päivään huhtikuuta 2003."

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 302, 12.11.1998, s. 31.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 9 päivänä heinäkuuta 2001,
Saksassa hyväksytyistä kalanviljelytiloja koskevan luettelon vahvistamisesta tehdyn päätöksen 95/124/EY muuttamisesta yhdeksännen kerran

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1770)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/541/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljeltyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille 28 päivänä tammikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/67/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/45/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltiot voivat saada tarttuvan vertamuodostavan kudoksen kuolion (IHN) ja kirjolohen verenvuotoseptikemian (VHS) osalta hyväksymättömällä alueella sijaitseville kalanviljelytiloille IHN:stä ja VHS:stä vapaan hyväksytyn kalanviljelytilan aseman.
- (2) Saksassa hyväksytyjen kalanviljelytilojen luettelo vahvistetaan komission päätöksessä 95/124/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/498/EY⁽⁴⁾.
- (3) Saksa on toimittanut komissiolle perusteet IHN:n ja VHS:n osalta hyväksymättömällä alueella sijaitsevan hyväksytyn kalanviljelylaitoksen aseman myöntämiseksi kymmenelle kalanviljelylaitokselle sekä kansalliset säännökset, jotka takaavat hyväksytyn aseman ylläpitoa koskevien sääntöjen noudattamisen.
- (4) Komissio ja jäsenvaltiot ovat tarkastelleet Saksan toimittamia perusteita kyseisten kymmenen laitoksen osalta.

Laitokset sijaitsevat Hessenissä ja Baden-Württembergissä.

- (5) Tästä tarkastelusta käy ilmi, että kyseiset laitokset täyttävät direktiivin 91/67/ETY 6 artiklassa säädetyt vaatimukset.
- (6) Sen vuoksi näille laitoksille voidaan myöntää hyväksymättömällä alueella sijaitsevan hyväksytyn laitoksen asema, ja ne on lisättävä hyväksytyjen laitosten luetteloon.
- (7) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 95/124/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 189, 3.7.1998, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 84, 14.4.1995, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 4.7.2001, s. 32.

LIITE

I NIEDERSACHSENISSA SIJAITSEVAT LAITOKSET

1. **Jochen Moeller**
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2. **Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen**
(nur die Brutanlage)
D-37586 Dassel
3. **Dr. R. Rosengarten**
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte
4. **Klaus Kröger**
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme
5. **Ingeborg Riggert-Schlumbohm**
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega
6. **Volker Buchtmann**
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
7. **Sven Kramer**
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
8. **Hans-Peter Klusak**
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle
9. **F. Feuerhake**
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden

II THÜRINGENISSÄ SIJAITSEVAT LAITOKSET

1. **Firma Tautenhahn**
D-98646 Trostadt
2. **Thüringer Forstamt Leinefelde**
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde
3. **Fischzucht Salza GmbH**
D-99734 Nordhausen-Salza
4. **Fischzucht Kindelbrück GmbH**
D-99638 Kindelbrück
5. **Reinhardt Strecker**
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt

III BADEN-WÜRTTEMBERGISSÄ SIJAITSEVAT LAITOKSET

1. **Heiner Feldmann**
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf
2. **Walter Dietmayer**
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen
3. **Heiner Feldmann**
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf
4. **Heiner Feldmann**
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf
5. **Oliver Fricke**
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2
6. **Peter Schmaus**
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz
7. **Josef Schnetz**
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell
8. **Erwin Steinhart**
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen
9. **Hugo Strobel**
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach
10. **Reinhard Lenz**
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal
11. **Peter Hofer**
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
12. **Stephan Hofer**
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
13. **Stephan Hofer**
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
14. **Stephan Hofer**
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
15. **Hubert Schuppert**
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
16. **Johannes Dreier**
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrachhofen
17. **Peter Störk**
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
18. **Erwin Steinhart**
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St
19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach

-
20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen
21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöhl GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kisllegg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee
33. **Kreissportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D-88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
42. **Hans Fischböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
43. **Hans Fischböck**
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
45. **Kurt Englerth und Sohn GbR**
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
46. **A. J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee
47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee
48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
49. **Hans Klaiber**
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle
50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
51. **Werner Baur**
Blitzenreute
D-88273 Fronreute-Blitzenreute
52. **Gerhard Weihmann**
Mägerkingen
D-72574 Bad Urach-Seeburg
53. **Hans und Hubert Belser GbR**
Dettingen
D-72401 Haigerloch-Gruol
54. **Staatliche Forstämter Ravensburg und Wangen**
Altdorfer Wald
D-88214 Ravensburg
55. **Anton Jung**
Bunkhoferweiher, Schanzwiesweiher and Häcklerweiher
D-88353 Kisslegg
56. **Hildegart Litke**
Holzweiher
D-88480 Achstetten
57. **Werner Wägele**
Ellerazhofer Weiher
D-88319 Aitrach
58. **Ernst Graf**
Hatzenweiler
Osterbergstr. 8
D-88239 Wangen-Hatzenweiler

59. **Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg**
Obereisenbach
Argenweg 50
D-88085 Langenargen

60. **Johann-Georg Huchler**
Gutenzell
Ochsenhauserstr. 17
D-88484 Gutenzell

61. **Meinrad Nuber**
Ochsenhausen
Obere Wiesen 1
D-88416 Ochsenhausen

62. **Bezirksfischereiverein Nagoldtal e.V.**
Kentheim
Lange Steige 34
D-75365 Calw

IV NORDRHEIN-WESTFALENISSA SIJAITSEVAT LAITOKSET

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück

4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter

5. **Wolfgang Middendorf**
Fischzuchtbetrieb Middendorf
D-46348 Raesfeld

V BAIJERISSA SIJAITSEVAT LAITOKSET

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach

2. **Werner Ruf**
Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder

3. **Rogg**
Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen

VI SACHSENISSA SIJAITSEVAT LAITOKSET

1. **Anglerverband Südsachsen "Mulde/Elster" e.V.**
Forellenanlage Schlettau
D-09487 Schlettau

2. **H. und G. Ermisch GbR**
Forellen- und Lachszucht
D-01844 Langburkersdorf

VII HESSENISSÄ SIJAITSEVAT LAITOKSET

1. **Hermann Rameil**
Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil
D-34560 Fritzlar

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA

16 päivältä heinäkuuta 2001,

entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa toimiviin ääriaineisiin kuuluviin kohdistuvasta viisumikiellosta

(2001/542/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto ilmaisi 11 päivänä kesäkuuta 2001 antamisaan päätelmissään olevansa yhä huolestuneempi turvallisuustilanteen heikkenemisestä entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa ja tuomitsi etnisten albaanien ääriaineiden jatkuvat terroriteot.
- (2) Neuvosto tuomitsi 25 päivänä kesäkuuta 2001 antamisaan päätelmissään edelleen kaiken terrorismin Länsi-Balkanin alueella ja ilmoitti olevansa jatkuvasti sitoutunut, myös toteuttamalla rajoittavia toimia kuten ääriaineisiin kuuluviin kohdistuva viisumikielto, estämään tällaisia tekoja vahingoittamasta demokraattisia prosesseja.
- (3) Viisumeja ei olisi myönnettävä ääriaineisiin kuuluville, jotka vaarantavat rauhan ja vakauden entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa ja uhkaavat sen suvereniteettia ja alueellista koskemattomuutta.
- (4) Euroopan unioni katsoo, että Euroopan unioniin assosioituneiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden, assosioituneiden maiden Kyproksen, Maltan ja Turkin sekä Euroopan talousalueeseen kuuluvien EFTA-maiden yhtyminen tähän yhteiseen kantaan on tärkeää, jotta sen vaikutus olisi mahdollisimman suuri,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

1. Viisumeja ei myönnetä ääriaineisiin kuuluville, jotka vaarantavat rauhan ja vakauden entisessä Jugoslavian tasaval-

lassa Makedoniassa ja uhkaavat sen suvereniteettia ja alueellista koskemattomuutta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalan piiriin kuuluvia henkilöitä koskeva luettelo laaditaan ja ajantasaistetaan korkean edustajan suositusten perusteella tehdyllä neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä.

2 artikla

Puheenjohtajavaltio tulee pyytämään Euroopan unioniin assosioituneita Keski- ja Itä-Euroopan maita, assosioituneita maita Kyprosta, Maltaa ja Turkia sekä Euroopan talousalueeseen kuuluvia EFTA-maita yhtymään tähän yhteiseen kantaan, jotta viisumikiellon vaikutus olisi mahdollisimman suuri.

3 artikla

Tämän yhteisen kannan täytäntöönpanoa seurataan jatkuvasti.

4 artikla

Tämä yhteinen kanta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

5 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. MICHEL

NEUVOSTON PÄÄTÖS,**tehty 16 päivänä heinäkuuta 2001,****kaikille niille ydinalan viejämaiden ryhmän jäsenille, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita, tarkoitetun viestintäjärjestelmän rahoittamista koskevan yhteisen toiminnan 97/288/YUTP täytäntöönpanosta tehdyn neuvoston päätöksen 1999/74/YUTP kumoamisesta**

(2001/543/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 23 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon yhteisen toiminnan 97/288/YUTP Euroopan unionin osallistumisesta ydinalan viennin valvonnan avoimuuden lisäämiseen ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 25 päivänä tammikuuta 1999 päätöksen 1999/74/YUTP kaikille niille ydinalan viejämaiden ryhmän jäsenille, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita, tarkoitetun viestintäjärjestelmän rahoittamisesta ⁽²⁾, millä päätöksellä oli tarkoitus panna täytäntöön yhteinen toiminta 97/288/YUTP rahoittamalla kaikille niille NSG:n jäsenille, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita, sekä NSG:n yhteyspisteelle tarkoitettua suojattua telekopio- ja puhelinjärjestelmää, joka on täysin yhteensopiva Euroopan yhteisössä käytössä olevan järjestelmän kanssa.
- (2) Komissio ilmoitti neuvostolle 15 päivänä toukokuuta 2001, että koska asianomaiset maat eivät ole kiinnostuneet asiasta, päätöksen 1999/74/YUTP mukaista, suojattua telekopio- ja puhelinjärjestelmää koskevaa Euroopan unionin tarjousta ei voida panna täytäntöön.
- (3) Toimittajan sopimuksen puitteissa jo toteuttamien valmistelutöiden kustannukset ovat kaikkiaan 41 133,75 euroa.

(4) Päätöksen 1999/74/YUTP mukaista, käyttämättä jäävää määrärahan osaa hallinnoidaan talousarvioon sovellettavien yhteisön menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti.

(5) Tämän vuoksi on syytä kumota päätös 1999/74/YUTP,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Kumotaan päätös 1999/74/YUTP.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. MICHEL

⁽¹⁾ EYVL L 120, 12.5.1997, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 23, 30.1.1999, s. 4.